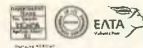

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΦΥΛΛΟ 60 - ΧΡΟΝΟΣ 10ος
ΜΑΡΤΗΣ 2007
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

1η ΜΑΗ 1886 2007

121 χρόνια, η εργατική τάξη σε μόνιμη
ανειρήνευτη σύγκρουση με την τάξη των καπιταλιστών

Τιμούμε τους νεκρούς της τάξης μας * δυναμώνοντας τους αγώνες μας * ενισχύοντας τα συνδικάτα μας
* απορρίπτοντας τον κυβερνητικό - εργοδοτικό συνδικαλισμό και τα κόμματα της πλουτοκρατίας

Όλοι στην απεργία

ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

Ο εργοδοτικός - κυβερνητικός συνδικαλισμός και ο ρόλος του απέναντι στην εργατική τάξη

Ελάχιστοι τοίμων να αρνηθούν τη διαπίστωση ότι, παρά την ένταση, την οξυμένη της επίθεσης σε βάρος των εργαζομένων, παρά τη χειροτέρευση της θέσης τους, της αυξανόμενης του σκόλου των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων τους, οι αγώνες τους, η αντίσταση τους, όλο το προηγούμενο διάστημα δεν ήταν ανάλογα.

Η κάθε παράταση, βελτίωση, δίνει τις δυνάμεις για την κατάσταση αυτή και κάνει τις δυνάμεις της προτάσεις. Για μιάς, οι λόγοι για την κατάσταση αυτή είναι αρκετοί. Είναι η συνεχόμενη επιθετικότητα και ολιγοπλοκότητα του καπιταλιστικού συστήματος, οι ανισότητες στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες, η ήττα του παγκόσμιου εργατικού και ευρύτερα του λαϊκού κινήματος, η οσθρία (ίστω και προσαγωγή) υπέρβαση του συστήματος επαγγελματικού, του ταξικού κινήματος.

Ταυτόχρονα με αυτές τις αιτίες, ένας από τους βασικότερους λόγους, από τις κυριότερες αιτίες που η εργατική τάξη καθυστερεί να οργανωθεί και να επιτελέσει, να αποτελέσει στις δυνάμεις του κεφαλαίου, των πολιτικών που εκπροσωπούν, είναι ο ρόλος, η επίδραση των δυναμών του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Εάν όπως δεκαετίες πριν γίνεται συνολικά στην Ευρώπη, αλλά και στη χώρα μας από τις παρατάξεις ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, «Αυτονομή Παρέμβαση», σε αρκετές από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, μαζί και στη ΓΣΕΕ. Ο κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός μπορεί να παραδέχεται ότι τα μερκατόνια είναι μικρά, η ακρίβεια μεγάλη, οι απολύσεις πολλές και άδικες, η εργοδοτική αυθαρσία και βλαπτική, η «ήθροια» Παύσιμα και η Υγεία ακριβώς και υποβαθμισμένες. Διαφορές όμως τα αιτήματα του στα όρια που επιτρέπεται ο σμφάλοσ λάρος που τον δένει με τα αστικά κόμματα, στα όρια που επιτρέπεται οι αστικές και επίδικες του ΑΕΠ, το ύψος του πληθωρισμού, η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα.

Ούτε διανοήθηκε, ούτε μπορεί να διανοήθει, οι αυτοφθίσεις, το «δικαιωματικό» κεφαλοκρατία, η διακρίση από την εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης, να έχει μέγιστο παραγωγή που δεν του ανήκουν και που είναι προϊόν της συσσωρευμένης ανθρώπινης εργασίας, παρακρατιμένης κλεμμένης υπέρβασης.

Ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός είναι ικανός να προκηρύξει και να

κάνει κινησιοποίηση σε ένα εργοστάσιο, να μη υπερασφίσει ή έναν κλάδο, να προκηρύξει και να κάνει ακόμα και πανεθνικές απεργίες. Ούτε διανοήθηκε, ούτε θέλει, βελτίωση, να οργανώσει ένα περνιακός επιτροπές, απεργιακός φρουρές για την προτιμοταμία και την εκτέλεση των κινησιοποιήσεων. Απεχθόναται το συντονισμό των τμημάτων της εργατικής τάξης, εχθρεύεται ανοιχτά την κοινή δράση με τα άλλα λαϊκά στρώματα στην πόλη και το χωριό. Τραβάζει στη σκέψη κλιμάκωση και συντονισμό των αγώνων. Τα όρια του φτάνουν έως κάποιες κινησιοποιήσεις επετακτικού χαρακτήρα και διασφάλισης των αποκλίσεων του συστήματος.

Για τα προβλήματα, κατά τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό, μπορεί να ευθύνονται άλλοτε η διαχείριση της ΝΔ, άλλοτε η διαχείριση του ΠΑΣΟΚ (κατά την «Αυτονομή Παρέμβαση»), η διακρίση από την ίδια, να ευθύνονται άλλοτε οι Αμερικανοί, άλλοτε οι Ευρωπαίοι, ποτέ όμως ο καπιταλισμός ως κοινωνικό σύστημα, ποτέ η συμφωνία αυτών των παρατάξεων με τις καπιταλιστικές αναδιορθώσεις, με τη στρατηγική του κεφαλαίου. Ποτέ το γεγονός ότι το βασικό, το αμικνευμένο μέσα παραγωγή, καθώς και η

πολιτική εξουσία, είναι στα χέρια των κεφαλοκρατών ή άρροισιότητα για λογαριασμό τους. Για τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό, οι αγώνες μπορεί να φτάνουν έως το «αέρα αέρα, να φύγει η «χόλερα», υπονοώντας άλλοτε τη «χόλερα» της ΝΔ

Απεχθόναται το συντονισμό των τμημάτων της εργατικής τάξης, εχθρεύεται ανοιχτά την κοινή δράση με τα άλλα λαϊκά στρώματα στην πόλη και το χωριό. Τραβάζει στη σκέψη κλιμάκωσης και συντονισμού των αγώνων. Τα όρια του φτάνουν έως κάποιες κινησιοποιήσεις επετακτικού χαρακτήρα και διασφάλισης των αποκλίσεων του συστήματος.

και άλλοτε τη «χόλερα» του ΠΑΣΟΚ. Ποτέ όμως δε στρεφόμενοι ενάντια σε κάθε διακρίση του καπιταλισμού, ποτέ ενάντια στην ίδια τη «θέση» πολιτική που εφαρμόζονται και τα σοσιαλιστηκοκρατικά και τα συντηρητικοκρατικά ή ο σοφ-οχηματοποίησης του Πρώτου στην Ιταλία ή τον χριστοσοφισμοκρατών και σοσιαλισμοκρατών της Μέρκελ στη Γερμανία. Ποτέ δεν αμικνευμένοι την άποψη ότι τα προβλή-

ματα λύνονται με κοινωνική συνεισφορά μέσα των «κοινωνικών διαλόγων», με αντιπαράθεση επιχειρημάτων μεταξύ «κοινωνικών εταίρων» με διασφάλιση της κοινωνικής συσχέτισης. Βεβαίως, μια τέτοια οπτική δεν εξυπηρετεί, από συνδικαλιστικές ηθικές που αποτελούν και είναι ε-

λάθματα. Να ομολογήσει δηλαδή ότι ο αναδιορθωτικός δεν είναι ένα προσωρινό φαινόμενο της καπιταλιστικής οικονομίας αλλά ότι πρόκειται για βαθιά αλλαγές που πηγάζουν από τις εσωτερικές αντιθέσεις και οτιμοκίες του καπιταλιστικού συστήματος. Αλλάγες που αγκαλιζόνται τόσο τη βάση (δηλαδή, την οικονομία, την παραγωγή), όσο και το εποικοδόμημα (δηλαδή, τους θεσμούς, το πολιτικό σύστημα) και που καθιστούν τον καπιταλισμό άδικο και μη ανήκοντα αντίπαρτα.

• Να ομολογήσει ότι, όποιος και να τον διακρίξει τον καπιταλισμό, αυτός δε γίνεται ανθρωπινόπορος. Άρρονη με το χρόνο θα γίνεται ανθρωπινόπορος, όσο θα ολοκληρώνεται ως κοινωνικό-πολιτικό σύστημα. Ούτε θέλει, ούτε μπορεί να αναδιειχθεί εναντίον και να εναντιωθεί εναντίον και συνολικά στις πολιτικές δυνάμεις που προώθουν τις καπιταλιστικές αναδιορθώσεις, όπως ενεργό, δραστήριο τμήμα τους.

• Να προβάλει και να διακρίνει αιτήματα που να αντιστοιχούν, να αποναιών τις συγχρονές ανάγκες μας στον παραγόμενο πλούτο, οφείλει κατά τούτο δε χωρά στο στενό κομμάτι της διατήρησης της κεφαλοκρατίας, της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας της καπιτα-

λιστικής οικονομίας. • Να ανταποκριθεί ένα ενιαίο, συνεκτικό, κλιμακωμένο σχέδιο δράσης που να παίρνει υπόψη του την ένταση της επίθεσης, οι μορφές του να αντιστοιχούν στην πείρα των εργαζομένων στην ένταση της επίθεσης.

Ακριβώς σε αυτούς τους παράγοντες, της ανάδειξης των πραγματικών αιών των προβλημάτων, των ευθύνων των πολιτικών δυνάμεων που προσεχόν τις εκδιορθώσεις, της πρόβλεψης της διεκδίκησης ουσιαστικών αιτημάτων, της απάντησης με ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα δράσης και της ταξικής πάλης ως στοιχείου πρόβλεψης, παραμένει στοχευμένα ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός, παράγοντας αρνητικά για τους εργαζομένους αποτελέσματα και προσηγορεύοντας πολιτισμικά τις δυνατότητες του κεφαλαίου και του πολιτικού του εκπροσώπου υπέρβασης.

Γι' αυτό και οι εργαζόμενοι της χώρας μας είναι ανάγκη κινησιοποίησης να συνειδητοποιήσουν στην πλειοψηφία τους ότι η αποδυνάμωση του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού πρέπει να αντιμετωπιστεί - και είναι - ως ενιαία διαδικασία αντιμετώπισης των δυνάμεων του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκπροσώπων.

Είναι από τις βασικότερες προϋποθέσεις, σε συνδυασμό με την ενίσχυση του ΠΑΜΕ, για να οργανωθεί η εργατική τάξη, να αναπτύξει τους αγώνες της, να δράσει από κοινού με τα άλλα λαϊκά στρώματα ενάντια στις δυνάμεις του κεφαλαίου και την Ευρωπαϊκή Ένωση, που αποτελεί το θεματοφύλακα των συμφερόντων τους.

33ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΣΣΕ

Η εκτεταμένη νοθεία δεν μπορεί να συγκαλυφτεί

Στις 15-18 του Μάρτι του 2007 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα το 33ο Συνέδριο της ΓΣΣΕ. Μέσα σε συνθήκες έντασης της ανταγωνιστικής επίθεσης από το κεφάλαιο, τις κυβερνήσεις και τα κόμματα του, η συμβιβασμένη συνδικαλιστική πλειοψηφία επιβεβαίωσε το ρόλο της ως έμπιστου «...» στο τραπέζι του «κοινωνικού διαλόγου», βάζοντας πλάτη στο πέρασμα από τα τεχνικά μέτρα, σε βήρος των εργαζομένων.

Προκειμένου να ανταποκριθεί στον επικείμενο για την εργατική τάξη ρόλο του, ο εργοδοτικός - κυβερνητικός συνδικαλισμός χρησιμοποίησε τα μέσα. Έξ' ουπό το πλαίσιο «κόστος» και τα κρούσματα εκτεταμένης νοθείας που χαρακτηρίσαν τις εκλογές αντιπροσώπων στο Συνέδριο, επιβεβαιώνοντας τις καταγγελίες της «Δημοκρατικής Αναγωγικής Συνομοσπονδίας» (ΔΑΣ ΓΣΣΕ) για μεθοδεύσεις που στόχο έχουν την αλλοίωση της βούλησης των εργαζομένων και των πραγματικών συστατικών του συνδικαλιστικού κίνησης.

«Παρθενόγνεση» ψηφισμάτων

Σε επιστολή της προς την Οργανωτική Επιτροπή του Συνεδρίου η ΔΑΣ ΓΣΣΕ επισημάει ότι υπάρχουν οργανώσεις που παρουσιάζουν θεαματική άνοδο στη μαζικότητα χωρίς αυτό να αποδίδεται από τις πραγματικές συνθήκες. Ο κατάλογος των «παρτυριστών» που παρουσιάζονται είναι σταγόνα στον ωκεανό της διαπιστωμένης νοθείας που ευνοείται για την εκλογή δεκάδων αντιπροσώπων «μαλιού» στο επικείμενο Συνέδριο.

Συμφώνη με τη ΔΑΣ υπάρχουν τουλάχιστον 15 Εργατικά Κέντρα και Ομοσπονδίες, όπου υπήρξε καταφανής αλλοίωση των συστατικών δυνάμεων της συστατικής νοθείας, με αποτέλεσμα και τη νόθευση των διαδικασιών για την ανάδειξη αντιπροσώπων στο Συνέδριο της ΓΣΣΕ. Ενδεικτικά αναφέρονται:

- Εργατικό Κέντρο Κρήσιου Συνεδρίου (που πήρε μέρος ομοσπονδία στο όπιο φέρεται ότι ψηφισαν και 12 μέλη που έχουν πεθάνει πριν από την ημερομηνία διεξαγωγής των εκλογών του). Στο Συνέδριο προεκρίθησαν οι λεηλατημένοι «...» του Φάνου.
- Εργατικό Κέντρο Πύργου: Το Μοναχείο Πρωτοδικείο Ηλείας έχει ακυρώσει την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Εργατικού Κέντρου που αφορά στην απόρριψη της Διοικητικής Επιτροπής του Εργατικού Κέντρου, Ελεγκτικής Επιτροπής και αντιπροσώπων

- Για τη ΓΣΣΕ.
- Εργατικό Κέντρο Καβάλας: Το Σωματείο Τεχνιτών Ζαχαροπλαστών ξεκίνησε ξεχωριστά εκτεταμένη θεαματική άνοδο στη μαζικότητα χωρίς αυτό να αποδίδεται από τις πραγματικές συνθήκες. Ο κατάλογος των «παρτυριστών» που παρουσιάζονται είναι σταγόνα στον ωκεανό της διαπιστωμένης νοθείας που ευνοείται για την εκλογή δεκάδων αντιπροσώπων «μαλιού» στο επικείμενο Συνέδριο.

- Εργατικό Κέντρο Καβάλας: Το Σωματείο Τεχνιτών Ζαχαροπλαστών ξεκίνησε ξεχωριστά εκτεταμένη θεαματική άνοδο στη μαζικότητα χωρίς αυτό να αποδίδεται από τις πραγματικές συνθήκες. Ο κατάλογος των «παρτυριστών» που παρουσιάζονται είναι σταγόνα στον ωκεανό της διαπιστωμένης νοθείας που ευνοείται για την εκλογή δεκάδων αντιπροσώπων «μαλιού» στο επικείμενο Συνέδριο.
- Ομοσπονδία Εργαζομένων ΔΕΗ και νέα Ομοσπονδία Εργαζομένων ΔΕΗ: Ο αριθμός των μελών της πρώτης Ομοσπονδίας είναι 898 και μπορεί να βγάλει μόνο έναν αντιπρόσωπο αλλά έχει βγάλει δύο. Η δεύτερη Ομοσπονδία έχει 144 μέλη και δεν μπορεί να βγάλει κανέναν αλλά έχει βγάλει έναν.
- Πανελλήνια Ομοσπονδία

- Εργαζομένων Ιδιωτικού Δικαίου στο Δημόσιο: Στο σωματείο με την επωνυμία «Ένωση Εκτακτου Προσωπικού Αρχαιολογικής Υπηρεσίας Μακεδονίας, Θράκης και Θεσσαλίας», που παρουσιάζει 723 ψηφισίματα μέλη, εμφανίζεται ακόμη και τετραπλοήφηση στην κατάσταση ψηφισμάτων.
- Πανελλήνια Ναυτεργατική Ομοσπονδία και Ομοσπονδία Φοροεκφορτώντων Ελλάδας: Και οι δύο Ομοσπονδίες διενεργούν εκλογές με πλειοψηφικό σύστημα και όχι απλή αναλογική - όπως γίνεται παντού νοθεύοντας τη θέληση των εργαζομένων.
- Πανελλήνια Ομοσπονδία Χριστιανών Εμφανίζεται με 9 αντιπροσώπους και 27.000 (0) χωριστές - μέλη της Εμφανίζονται ομοσπονδία να κάνουν εκλογές Πρωτοκροχί, σε άλλα αποκελιστικηαν συνδυασμοί από τις αρχαίρειες χωρίς λόγο (όπως σε Λαμία και Θεσσαλονίκη).
- Ομοσπονδία Προσωπικού Ασφάλειας Ελλάδας: Από 8 νόθους αντιπροσώπους στο προηγούμενο Συνέδριο τώρα εμφανίζει 12

νόθους. Στο Σωματείο Μακεδονίας - Θράκης, που παρουσιάζει 1.862 ψηφισίματα μέλη, οι καταστάσεις ψηφισμάτων είναι με νοθευόμενα και υποφωτισμένα, χωρίς άλλο στοιχείο. Στο σωματείο υπαλλήλων του ομίλου της «Βόνκογλυ», το πρακτικό του σωματείου αναφέρει 962 ψηφιστές, ενώ το πρακτικό της Ομοσπονδίας 1.184. Από το πρακτικό φαίνεται ότι τρία μέλη της εφορευτικής εκλέχθηκαν και ως αντιπρόσωποι στην Ομοσπονδία. Μάλιστα, ενώ από αυτό τα τρία μέλη εμφανίζονται ως εφορευτικά και ως αντιπρόσωποι και σε άλλο κλαδικό σωματείο. Το ίδιο συμβαίνει και με άλλα μέλη.

- Εργατικό Κέντρο Τραπεζών: Εμφανίζει 4 αντιπροσώπους από δύο που είχε. Εργαζόμενοι είναι μέλη σε δύο κλαδικά σωματεία. Ενώ πρόσφατα ιδρύθηκε ένα σωματείο με την επωνυμία «Πρωτοκροχί» Σωματείο Νομού Τραπεζών, όπου... όλοι οι καλοί χωράνε, ανεξαρτήτως κλάδου παραγωγής. Στις εκλογές το ψηφοδέλτιο αγέρως, κτηνοτρόφοι, θρησκόι υπάλληλοι, εργαζόμενοι από τον ιδιωτικό τομέα που ήδη είναι μέλη σε άλλα σωματεία. Το σωματείο αυτό έχει ιδρύσει πορτογαλίτες, έχει κάνει εκλογές παρουσιάζοντας 333 ψηφιστές αλλά δεν εμφανίζεται στην κατάσταση ψηφισμάτων. Επίσης, στο Σωματείο Οικοδόμων ψηφισαν και εργαζόμενοι που έχουν ψηφιστεί και στο Συνικότιο Οικοδόμων του νομού. Το σωματείο με τους 400 ψηφιστές παρουσιάζει περίπου 820 ψηφιστές μέλη.

Ανάλογες περιπτώσεις έχουμε στο Εργατικό Κέντρο Κόζλης, στην Ομοσπονδία Σωματεών Εργα-

ΣΥΝΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

Παραλλαγές στην ανάδειξη νόθων αντιπροσώπων

Στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά (ΕΚΠ) σε σύνολο 341 αντιπροσώπων οι 74 ήταν νόθοι. Συγκεκριμένα:

- Εξ υπερωριακών ομοσπονδίας εξέλεξαν 38 νόθους αντιπροσώπους, με το κληρονομημένο πλειοψηφικό σύστημα παραβιάζοντας το καταστατικό του ΕΚΠ. Το σωματείο αυτό είναι:
 - Πανελλήνια Ένωση Πλοιάρχων Εμπορικού Ναυτικού (25 αντιπροσώποι)
 - Πανελλήνια Ένωση Ναυτών ποταμίου (1 αντιπρόσωπος)
 - Πανελλήνια Ένωση Οχηματιστών Αεροπλάνων (5 αντιπρόσωποι)
 - Πανελλήνια Ένωση Φροντιστών (1 αντιπρόσωπος)
 - Πανελλήνια Ένωση Προσωπικού Τροφωδίας (3 αντιπρόσωποι)
 - Πανελλήνια Ένωση Μιχανικών Μηχανών Εσωτερικής Καύσεως (3 αντιπρόσωποι)

- Οκτώ φοροεκφορτωτικά σωματεία έστειλαν το κενό από έναν αντιπρόσωπο (συνολικά οκτώ), με τον αριθμό των ψηφισμάτων να κυμαίνεται από 9 έως 34, όταν το μέτρο για την ανάδειξη αντιπροσώπων στο ΕΚΠ είναι ένας αντιπρόσωπος ανά 100 ψηφιστές. Το σωματείο αυτό είναι:
 - Σωματείο Φοροεκφορτώντων Αποθηκών Συλλογισμάτων (9 ψηφιστές)
 - Σωματείο «Η Σμήνη» (10 ψηφιστές)
 - Σωματείο «Ο Πόντος» (10 ψηφιστές)
 - Σωματείο «Η Ευαγγελιστρια» (14 ψηφιστές)
 - Σωματείο «Ο Άγιος Διονύσιος» (14 ψηφιστές)
 - Ένωση Λεμβούλων (16 ψηφιστές)
 - Σωματείο «Ο Σάπης» (16 ψηφισ-

- τες)
- Σωματείο «Προφήτης Ηλίας» (34 ψηφιστές)
- Επίσης, νομιμοποιήθηκαν 3 αντιπροσώπων του Σωματείου Φοροεκφορτώντων «Άγιος Γεράσιμος», που ακόμη έχει καθάρσει το καταστατικό του!
- Έξοτερα σωματεία έκαναν εκπρόθεσμα τις εκλογές, στελετώντας ωστόσο 12 αντιπροσώπους:
 - Σωματείο «Ερήμη» (1 αντιπρόσωπος)
 - Σωματείο «Παπαστράτος» (6 αντιπρόσωποι)
 - Σωματείο «ΟΙ» (4 αντιπρόσωποι)
 - Σωματείο «Άγιος Αντώνιος» (1 αντιπρόσωπος)
 - Ακόμα:
 - Το Σωματείο Οδηγών Φορτηγών έστειλε 7 αντιπροσώπους παραβιάζοντας το καταστατικό του ΕΚΠ και τη

νοθεύσει. Στο καταστατικό του περιέχει διάταξη ότι η Γενική Συνέλευση αποφασίζει αν θα «κατεβούν» ή όχι πορτογάλοι!

- Ο Σίλλογος Εμπλεκτών εξέλεξε 5 αντιπροσώπους. Στο άρθρο 4 του καταστατικού του ορίζει ανοχά το θέμα η «Μετανοητή Παράδοση» και προσδίδει να είναι μέλη του... «πότες». Στο άρθρο 22 του καταστατικού του, το οποίο παραβιάζει το καταστατικό του ΕΚΠ, προβλέπεται το πρωτογενές να ψηφιστούν τα μέλη του όποιου βλοκίου, που σημαίνει διαβίβητες διαδικασίες.

Πρώτα συμπεράσματα από το 33ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ

Με τις αρχαιρεσίες για την εκλογή της νέας διοίκησης ολοκληρώθηκαν στις 18 Μάρτιο οι εργασίες του 33ου Συνεδρίου της Γενικής Συννομοσπούντας Εργατών Ελλάδας (ΓΣΕΕ).

Με την ολοκλήρωση των εργασιών επιβεβαιώθηκε η πλήρης εκπληρωτή του τακτικού συνδικαλιστικού κινήματος ότι οι εργαζόμενοι της χώρας μας δεν είναι τίποτα να προσδοκούν από αυτό το Συνέδριο.

Δεν υπήρχαν ούτε οι πολιτικο-συνδικαλιστικοί όροι (ήταν γνωστή και δεδομένη η στάση) αυτών των δυνάμεων της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης ούτε οι αυχεματικοί (ήταν, επίσης, γνωστή η ανοιχτή παρέμβαση εργατοκρατών - ιδιοκτητών super market - ιδιοκτητών τροφίμων και εταιρειών φάρμακων κ.λπ. την προηγούμενη 3ετία για την εξουθένωση των δυνάμεων της ΔΑΚΕ, της ΠΑΣΚΕ και της «Αυτονομής Παρέμβασης»), για να βγει κάτι θετικό για την εργατική τάξη της χώρας μας από αυτό το Συνέδριο.

Εκόπας και αν θεωρηθεί θετική εξέλιξη η υποστήριξη της «Αυτονομής Παρέμβασης» (όλοτε «Αλληγν. Τρίτη 20 Μάρτιο, 06.9) προς την οργάνωση της ΠΑΣΚΕ ότι τώρα πια δε χρειάζεται να στηριχτεί τόσο στη ΔΑΚΕ, για να παίρνει ως ΓΣΕΕ ανεπιθύμητες αποφάσεις, αφού τώρα ενωχθήκαν και οι δικές της ψήφους.

Το Συνέδριο της ΓΣΕΕ επιβεβαίωσε με τις εργασίες του τρία πολύ βασικά ζητήματα:

Α) Ότι η κυβέρνηση, τα αστικά κόμματα, προσηύχθη και απολογώθηκαν των καπιταλιστικών αναδιάρθρωσεων, θα συνεχίσουν να μετακινούνται επισημάνοντας ηπισημότερες ρυθμίσεις την προώθησή τους και θέλουν η ΓΣΕΕ να παραμείνει ομήγορος σε αυτή τη στρατηγική επίδοξη.

Αυτό έγινε απόλυτα καθαρά από περί ομίλους τόσο του κ. Καραμανλή όσο και του κ. Παπανδρέου (αλλά και του Προέδρου της Δημοκρατίας), ανεξάρτητα από την ανταπεραθεί τους για τη διεκδίκηση της πρώτης του ικα-

νότερο διαχειριστή στην προώθηση της αντιλαϊκής πολιτικής με τις λιγότερες κοινωνικές εντάσεις.

Β) Η ΓΣΕΕ, τόσο ως οργάνωση αλλά και ως κίνημα, παραμένει τμήμα των δυνάμεων της ΔΑΣ, που στηρίζεται από το ΠΑΜΕ, όχι μόνο δεν αποτελεί παράγοντα αναόγκησης της επιθετικότητας και του φοβηλαίου και των πολιτικών και οικονομικών του κέντρων (π.χ. ΕΕ) αλλά, απεναντίας, χρόνο με το χρόνο και από συνέδριο σε συνέδριο, λειτουργεί ως βασικός μοχλός στήριξης τόσο των καπιταλιστικών αναδιάρθρωσεων όσο και του δικαιωματικού αστικού συστήματος για την «ασφαλή διαίτησή» της, εξουσίας των δυνάμεων του κεφαλαίου και την προώθησή της στρατηγικής. Όσο αυτή σκεπάζει συνηγορούν σε αυτό το βασικό συμπέρασμα:

Οι διακηρύξεις, οι αντιαναγωγισμοί, η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, η κερδοφορία, η λειτουργία της καπιταλιστικής αγοράς (αλλά η θέληση να κινούνται, ο κοινωνικός εταιρισμός, η διαύλυση της κοινωνικής συνοχής, της ευρωπαϊστικής και ερωκραντικής προοπτικής ήταν η ουσιασμένη σε συνδυασμό των αντικειμενικών και το τυχαίο από ΠΑΜΕ, μέγος. Με δυο λόγια, το Συνέδριο αποτέλεσε μια ανέχεα της προηγούμενης περιόδου του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Τα εκτεταμένα φαινόμενα νοθείας σε όλη την τρίτη εκλογική των συνδέρων που καθόστην το 33ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ ένα από τα πιο νόθα στην ιστορία του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Η ηγεσία της «Αυτονομής Πα-

ρέμβασης» του ΣΥΝ ψάχνη για αφελεξί. Αντίθρα στους χειρισμούς της ΔΑΣ, γιατί στόχος της ήταν να οδηγηθεί τη διαδικασία σε ψηφοφορίες, για να κοπούν αντιπροσώπων που στηρίζουν το τακτικό κίνημα και να νομομοποιηθούν οι νόθοι. Και μέσα σ' αυτούς, οι αντιπροσώποι της «Αυτονομής Παρέμβασης», που προέρχονται από τα super market (S/M) και τις ναυτιλιακές εταιρείες, με τη βοήθεια των ιδιοκτητών των S/M και των εργατοκρατών.

Η ένταση των φαινομένων πολυήμερης νοθείας της θέλησης των εργαζομένων να ενταθεί το επόμενο διάστημα, ως αποτέλεσμα της έντασης της ανεπιθύμητης επίθεσης και της παρεμβάσης της εργοδοσίας, του κλημάτος, των προνομιών και της διαχείρισης της εξουσίας που μοιράζονται σε μια σημαντική μερίδα

συνδικαλιστών και όχι μόνο.

Π) Οι εργασίες του Συνεδρίου επιβεβαίωσαν ότι το ΠΑΜΕ ήταν -και οι εξελίξεις το αναδειχθούν ακόμα περισσότερο- η μοναδική δύναμη που είναι ενάντια στις καπιταλιστικές αναδιάρθρωσεις. Που έχει γραμμή αντιπαράθεσης με τα οικονομικοπολιτικά κέντρα που κεφαλαίου και μπορεί και θέλει να οργανώσει την εργατική τάξη σε ταξική βάση και να αναπτύξει τους αγώνες της ενάντια στους εκμεταλλευτές της.

Αγώνες οι οποίοι, όπως δείχνει η πείρα των κινητοποιήσεων που το ΠΑΜΕ και οι οργανώσεις που προκύπτουν σε αυτό έχουν οργανώσει, όπως δείχνει η πείρα των μαθητικών και φοιτητικών κινητοποιήσεων, μπορούν να υπάρξουν, να οργανωθούν και να γενικευτούν, παρά και ενάντια στον αρνητικό συσχετισμό στη διοίκηση της ΓΣΕΕ, αλλά και στον αρνητικό συσχετισμό που παραμένει σε παράνομο δευτεροβάθια και πρωτοβάθια όργανα του συνδικαλιστικού κινήματος και γενικότερα του λαϊκού κινήματος.

Παλεύουμε κόντρα σ' αυτήν την κατάσταση, με στόχο την αλλαγή της, την αλλαγή των συσχετισμών, την αλλαγή των πολιτικών και πολιτικό επίπεδο. Για την ενίσχυση του ΠΑΜΕ, για να διαμορφωθούν όροι για την αποτελεσματικότερη δράση του εργατικού κινήματος σε σύγκρουση με το κεφάλαιο και την εξουσία του. Με τη βοήθεια των εργαζομένων για το δικαίωμα, για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης επιβεβαιώνεται καθημερινά ως βούληση δικαίου και στους κλάδους, με την παρέμβασή για κάθε πρόβλημα. Επιβεβαιώνεται με τη βοήθεια των εργαζομένων σε ταξική κατάσταση, για το δικαίωμα στη δουλειά, για τα κοινωνικά - ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων. Αυτή η προσπάθεια αποτελεί ακόμα μεγαλύτερη στήριξη από περισσότερες δυνάμεις, ώστε η Πρωτομάχη και οι αγώνες που θα ακολουθούν να συμβάλουν στην οργάνωση και στη μαζική κινητοποίηση εργατών, εργατριών, νέων εργαζομένων.

33ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΣΕΕ

ΣΥΝΕΚΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 3

μένων Ιδρυτικών Κολλίων, στην Ομοσπονδία Ιατρικών Επισκεπτών και άλλου.

Πιο πολλοί και από τους... κοιμημένους

Αναλογίες περιπτώσεις νοθείας εντοπίστηκαν από τον έλεγχο των στοιχείων σε εκλογές ομίλων και ολλοκλήρωσης τους συσχετισμούς δυνάμεις στα συνέδρια του Εργατικού Κέντρου Θεσσαλονίκης (ΕΚΘ) και του Εργατικού Κέντρου Πελαίου. Με τη σειρά τους, οι συσχετισμοί που προκύπτουν νόθενται και οι προνομιούχοι αντιπροσώπων για το Συνέδριο της ΓΣΕΕ. Οι πε-

Η εκτεταμένη νοθεία δεν μπορεί να συγκαλυφτεί!

ρπτώσεις αυτές αποτελούν μόνο την κορυφή του παγόβουνου.

Παράκωτο αναγράφονται ενδεικτικά περιπτώσεις νοθείας για το ΕΚΘ, που ε-ντοπίστηκαν από δημοταξιακό έλεγχο των οποίων οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ στις εκλογές διαδικασίες:

- Σωματείο ΜΕΒΡΑΛ (ελέγχεται από τη ΔΑΚΕ): Εμφανίζονται ψηφοστάσι 1.331. Από τις επίσημες καταστάσεις ψηφοστάσι φαίνεται ότι 89 άτομα ψηφισαν 2 φορές. Μεταξύ αυτών και ο πρόεδρος του Σωματείου,

καθώς και άλλα στελέχη του. Επίσης, 103 άτομα δεν ήταν εγγραμμένοι τον εργατοστάσιο (όπως αποδεικνύεται από την κατάσταση μη-δοθείας).

- Ένωση Οδηγών Θεσσαλονίκης (ελέγχεται από την ΔΑΚΕ): Ψηφισαν 220 άτομα που δε συμπεριλαμβάνονται στο μητρώο μελών.

- Σωματείο Καμναργατών (διαστασικό της ΔΑΚΕ): Η παρουσία δυνάμεων του ΠΑΜΕ έξε από τις εκλογές «μειωσέν» τους «ψηφοστάσι» σε σχέση με τις προηγούμενες περίπου κατά 1.500 (προηγούμενες

ομιλημάτων μόνου τους της κατάστασης ψηφοστάσι).

- Σωματείο Καμναργατών (διαστασικό της ΠΑΣΚΕ): Με την παρέμβασή του ΠΑΜΕ έξε από τις εκλογές οι «ψηφοστάσι» μειώθηκαν σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές κατά 950 (προηγούμενες συμπεριλαμβάνονται μόνου τους της καταστάσεις ψηφοστάσι).

- Εργατικό Ίδρυμα Λαγκαδά (ΠΑΣΚΕ) Η ίδια η ιδουσία της «νοθείας» στο νόμο 1284. Πρόκειται για δεδικωμο σωματείο (όχι επιχειρησιακό ή κλαδικό) επι-

νογιόται ότι έχη μέλη εργαζομένους σε εντελώς διαφορετικού κλάδους α-πό οικοδομής έως κομμοίτριες.

- Σωματείο Ιματισμού Θεσσαλονίκης (ελέγχεται από ΠΑΣΚΕ - ΣΥΝ): Τις μέρες των εργατοστάσι ΕΚΘ εμφανίστηκαν πολλά άτομα που στάλθηκαν από τις τοπικές οργανώσεις να ΠΑΣΚΟΚ και του ΣΥΝ για να ψηφίσουν.

- Σωματείο Θερματόων (διαστασικό της ΠΑΣΚΕ): Ψηφισαν πολλοί υπαλλήλοισ. Αποκαλυπτικό είναι το

γεγονός ότι μόνο από την παρουσία στελέγων του ΠΑΜΕ έξε από τους κόμους όπου διεξάγονταν οι εκλογές σε 6 σωματεία, μειώθηκε ο αριθμός όσων ψηφισαν κατά 4.000 σε σύνολο 45.000 ψηφοστάσι σε όλη τη δύναμη του ΕΚΘ. Αντιλαμβάνεται ο καθένας τη συνέπεια σε βεβαιώς άλλα σωματεία όπου δεν παρεμβήθηκαν με κανέναν τρόπο οι ταξικές δυνάμεις. Γενικά διαπιστώνεται ότι χιλιάδες εργαζομένοι της Θεσσαλονίκης υπογράφουν με... την ίδια υπογραφή, όπως αποτυπώνονται στις καταστάσεις ψηφοστάσι. Ομιλούν δεδικωμο αντιπροσώπων προτιμώτα συσχετισμό από ορισμένα σωματεία και παρατάξεις.

Για το ταξικό κίνημα ο συσχετισμός δυνάμεων δεν καταγράφεται και δεν περιορίζεται στις θέσεις στη ΓΣΕΕ

Να δώσουμε ώθηση στην ενίσχυση του ταξικού κινήματος

κή πάλι, την πώλη της εργατικής τάξης με τους εκμεταλλευτές της και προσπαθεί να περάσει την υποταγή των εργαζομένων στους στόχους - επιδίωξη του κεφαλαίου, μέσα από τη λογική της ταξικής συνεργασίας και των κοινωνικών διαλόγων, που πρακτικά οδηγούν στην κατάργηση δικαιωμάτων.

Το γεγονός ότι περισσότερο εργαζόμενοι αντιλαμβάνονται ή συνειδητοποιούν αυτή την κατάσταση και ένα μέρος τους κινείται κοντά στο ΠΑΜΕ, στο ταξικό κίνημα, είναι στοιχείο θετικό. Όπως θετικό στοιχείο είναι η εξήγηση του συμπεριφορές ότι η εργατική τάξη δεν μπορεί να ελιξίσει και να προσδοκά από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, τον εργοδότη - κυβερνητικό συνδικαλισμό - κληρονομία ή να γίνει πιο αποτελεσματική όσο ο δυναμικός και χυνός αυτός δυνάμεις, όσο εννοείται πολύπλευρα το ταξικό κίνημα.

2. Βασική δύναμη του εργοδότηκού - κυβερνητικού συνδικαλισμού, κύριο φορέα των παραπάνω κατασκευών είναι ο ηγεσίας των παραπάνω ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ, που προσπαθούν, με όλα τα μέσα, να ελέγξουν το συνδικαλιστικό κίνημα για λογαριασμό του ΠΑΣΚΟΚ και της ΝΔ, παίζοντας συγκερι-

μένο ρόλο στη δικομματική εναλλαγή, με ειδικό στόχο τον εγκλωβισμό των εργαζομένων στον ευραμονοδρόμο, στην κυρίαρχη ιδεολογία και πολιτική.

Το «δύο» συμπληρώνεται από το ρόλο της «Αυτονομής Παρέμβασης», της παράταξης του ΣΥΝ. Ο οποίος συμβιβάζει αρμονικά στο προεδρείο και στη διοίκηση της ΓΣΕΕ με τις άλλες δύο παρατάξεις, συμμετέχει σε κοινά ψηφοδέλτια σε αρκετές οργανώσεις (π.χ., στις Ομοσπονδίες Κλαστού-φαινοτύπιας - Ιματισμού - Δέρματος, Φαρμάκων, εργαζομένων στις ιδιωτικές κλινικές). Πρωταγωνιστεί με μαζί με την ΠΑΣΚΕ, κάτω από την ομπρέλα του Δασκαλόπουλου, του προέδρου του ΣΕΒ, στην επιχείρηση για την αναπαράτη της αγωγιστικής Διοίκησης της Ομοσπονδίας Γαλακτοκ - Τροφίμων - Ποτών και το κίνημο του αντιπροσώπου της για το συνέδριο της ΓΣΕΕ, ηγηνώντας (μαζί) τρεις φορές στο δικαστήριο.

Στον καταμερισμό του εργοδότηκού - κυβερνητικού συνδικαλισμού, η ηγεσία της «Αυτονομής Παρέμβασης», του ΣΥΝ, αναλαμβάνει τις «βρώμικες δουλειές» στην αντι-ΠΑΜΕ εκστρατεία, σπέρνοντας ψέματα, επιχειρώντας να σκοφανήσουν τις ταξικές δυ-

νάμεις, όπως έκανε πρόσφατα στο συνέδριο της ΓΣΕΕ, για την αλληλεγγύη στην Κουβία, για τους νόθους αντιπροσώπους, για την είσοδο φοιτητών στο χώρο του συνδικαλισμού, τις κινητοποιήσεις για την Παδεία.

Η στάση αυτή είναι φυσιολογική. Είναι όμως ύπαρξη του ΣΥΝ στο συνδικαλιστικό κίνημα, ως ουράς της σοσιαλδημοκρατίας.

Είναι η στάση μιας σπορτουριστικής δύναμης που εγχεύεται στην ταξική πάλη και τις δυνάμεις που την υπερασπίζονται.

Η στάση αυτή οικοδομείται πάνω στο έδαφος της διαχείρισης του εκμεταλλευτικού συστήματος (που δε γίνεται ανθρώπινο όσο κι αν κόπεται ο ΣΥΝ), στην αποδούλη των βασικών κατασκευών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ευθήκη του Μάαστραχτ, Στρατηγική της Λισαβόνας) στην αποδοχή της κοινωνικής συνθήκης που προβάλλει μέσα από το σύνθημα της λεγόμενης κοινωνικής συναχίας.

Χαρακτηριστικό στοιχείο του ΣΥΝ στο συνδικαλιστικό κίνημα είναι και ο «μικροεργαλισμός», που σφύζει μέχρι τα όρια του παραλογισμού. Κι αυτό για να δημιογήσει πεδία εντυπωσίας και να τονώσει το ηθικό λαϊκών δυνάμεων, που ακόμα τον ανόητουν, αλλά προ-

βλημάτίζονται με την πολιτική του και την πολυήχηρη μείζονα που προκαλεί.

Ο ΣΥΝ στη ΓΣΕΕ είναι μια δύναμη 6%, που προσφodείται από την ΠΑΣΚΕ, αλλά και από τη ΔΑΚΕ, με σκοπό, όπου μπορούν, να αραιώσουν αντιστοιχόμενα αντιπροσώπους και έδρες από το ΠΑΜΕ.

Ενας σχετικά μεγάλος αναλογικό με το σύνολο) αριθμός αντιπροσώπων του προέχεται από χώρους στους οποίους παρεμβαίνουν και εφορπιστές (κατασκευαστές και ιδιοκτήτες σούπερ μάρκετ).

Στη συντριπτική πλειοψηφία των Σωματείων, των Ομοσπονδιών, των Εργατικών Κέντρων δεν έχει καθόλου εργατική βάση και οι συνδυασμοί με τις θέσεις του... δεν μπορεί (για να σχολιάσουμε μία σπείρα σπείρα) να παίξει το ρόλο του αντιπάλου δέους ανένοστη στη ΝΔ, όπως ισχυρίζεται η ηγεσία του ΣΥΝ, μηπεδώντας τον λοκό του με το μπλό του. Οι κινητοποιήσεις, κατά κανόνα, είναι μόνο κατ' όνομα κινητοποιήσεις, είναι «φουσκ», χωρίς μαζικότητα, που υπηρετούν επικερδειακό σκοπό για πρόβλη στην τηλεόραση.

Αλλά αυτά δεν έχουν σχέση με την ανάπτυξη και την ενίσχυση του εργατικού κινήματος.

Θα έλεγε κανείς, «παρηγορία στον άρραστο», που ακούεται στο σπορ της αμφοτερότητας. Αλλά δεν είναι έτσι. Γιατί ο αποτελεσματικός ανεξάρτητα από τις οργανωμένες δυνάμεις, διαδίδει την αστική ιδεολογία μέσα στο εργατικό κίνημα, αμφιβάλλει συνειδησίως, σπέρνει συγχύσεις, πλαγιακόπιντας εργαζόμενους που δεν μπορούν ακόμα να συνειδητοποιήσουν την αναγκαιότητα της ταξικής σύγκρουσης και αναζητούν (μιάται) κάποια διαχειριστική λύση που θα κάνει «ανθρώπινο» το εκμεταλλευτικό σύστημα.

Ορισμένες θέσεις του ΣΥΝ έχουν κάνει μεγάλη ζημία στο εργατικό κίνημα.

Γιατί την άρα που το ταξικό κίνημα έβριζε το ζήτημα «καμία μνητοχία στους ιδιώτες» κινείτο το μέταπο, π.χ., κατά την απελευθέρωση της ενέργειας και των τηλεοπτικών κλάδων, κατά της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΥ και του ΟΤΕ, ο ΣΥΝ διεκδικούσε το περσόνια των αναδιορθωμένων με τη θέση περί μερικής μετοχοποίησης.

Την άρα που το ταξικό κίνημα αναπτύσσει δράση για το θέμα της πλήρους - σταθερής εργασίας και κατάργηση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, ο ΣΥΝ υποστήριξε υπέρ της μερικής απασχόλησης, με ποσοστιαία περιορισμό, καλλιεργώντας υπανάπτυξη.

Την άρα που επεκτείνεται ο επιχειρηματικός δραστηριότητες στην Παδεία και την Υγεία και το ταξικό κίνημα ανόητουν την αναγκαιότητα της πάλης για την καλύτερη της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας, ο ΣΥΝ προβάλλει τη θέση περί αντιστροφή ιδιωτικού - δημόσιου τομέα, γναρι-

1. Το 33ο Συνέδριο της ΓΣΕΕ απέδειξε για ακόμα μία φορά ότι η εργατική τάξη, τα συμφέροντα και οι ανάγκες της δεν έχουν καμία σχέση με τον εργοδότη - κυβερνητικό συνδικαλισμό και την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ.

Κι αυτό για τους ελέγξ (μεταξύ των άλλων) λόγους:

Πρώτο, γιατί μέσα από τις αποφάσεις και την πρακτική της διαπιστώνεται ότι στήριξη και συμμετέχει στην προσπάθεια διακίνησης, ενίσχυσης του κομματικού συστήματος. Της εξάρσε των μονοπωλίων και των εκμεταλλευτικών σχέσεων παραγωγής, των σχέσεων εκμεταλλεύσεως της εργάσεως από το κεφάλαιο.

Δεύτερο, γιατί με μπορούσα αυτή τη βασική θέση στήριξη την ανταγωνιστικότητα, την κερδοφορία των επιχειρήσεων, στήριξη τη στρατηγική του κεφαλαίου, τις αναδιορθώσεις που προωθούνται με τις αναρπές κοινωνικο-ασφαλιστικών, εργοστασικών δικαιωμάτων, την απελευθέρωση και ιδιωτικοποίηση βασικών τομέων της οικονομίας, κοινωνικών υπηρεσιών, κ.ά.

Τρίτο, γιατί ο' αυτή την κατεύθυνση, στήριξη την αντίληψη πολιτική των κυβερνήσεων του δικομματισμού, τη λογική περί «απόνοχης της οικονομίας», που χρησιμοποιούν «χρόνος» η ΝΔ, το ΠΑΣΚΟ, οι επιχειρηματίες. Πάνω ο' αυτή τη θέση προσαρμόζει την τακτική της καθορίζοντας αιτήματα που όχι μόνο δεν έχουν σχέση με τις ανάγκες της εργατικής τάξης, αλλά συμβάλλουν (όπως η αύξηση των 77 λεπτών του ευρώ στην Εθνική Γενική Σύλλογηση Σύμβουλο Εργασίας) στην επέκταση της απόνοχης, στη χειροτέρευση της κατάστασης των εργατικών οικογενειών.

Τέταρτο, γιατί αρνείται την ταξί-

ΛΗΣΤΕΥΟΥΝ ΤΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ

Σκάνδαλο πρώτου μεγέθους
στα ασφαλιστικά ταμεία

Το σκάνδαλο που ξεσπάσε σχετικά με τα αποθεματικά των ταμείων δεν είναι απλά θέμα μιας πραγματικά σκανδαλώδους πολιτικής που εφαρμόσαν τα δύο κόμματα. ΝΑ & ΠΑΣΟΚ, εις βάρος των ασφαλιστικών των ασφαλιστικών ταμείων.

Η ΝΔ με τα νόμα 2932/01 και τα ΠΑΣΟΚ με τα νόμα 2676/99 αναόλην την κεφαλαιακή τους ζήτηση στα ασφαλιστικά ταμεία. Διασφαλίσαμε έναν σφερό από τα ασφαλιστικά ταμεία και πατήκων στο «να» του τζέφυ για να υπηρέτησαν τις ανάγκες του κεφαλαίου.

Την ίδια στιγμή, οι συντάξεις του 60% των απασχληθέντων δουλεύει ελάχιστα από τα 500 ευρώ!

Την ίδια στιγμή, απειλούν τους εργαζόμενους και συνταξιούχους με αύξηση του αριθμού συνταξοδοχίας, κατάργηση της καλύτερης συντάξης, υποβοηθάμε την ιατρική, φαρμακευτική, νοσοκομειακή περίθαλψη.

Την ίδια στιγμή, που τα ΙΚΑ ζήτησαν τα λεφτά των εργαζόμενων χωράται στον Οργανισμό Εργατικής Καταβολής (ΟΕΚ) 1,35 δισ. ευρώ! Στο Ενιαίο Ταμείο Επικρατικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ) 1,5 τρις. δρχ! Ανάλογα, χρωστάει και στον Οργανισμό Αποχρημάτισης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) και τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ).

Όσοι, λοιπόν, κάνουν ότι ξερνάει ανακάθηνουν την Αμερική, στόχα έχουν να ξεγελαθούν και να απαγορευτούν τα λού, να κρύψουν τις ευθύνες τους και τις πολιτικές τους, θέλουν να κρυφθούν από τα θεσμικά όργανα αλλά να συνεχίσουν το σκάνδαλο είναι τα καλύτερα μέσα, είναι τα καλύτερα της κέρους.

Η αντιπαράθεση ανάμεσα στη ΝΔ

και τα ΠΑΣΟΚ δεν εστιάστηκε στο ερώτημα γιατί ζήτησαν να λεφτά των εργαζόμενων, αλλά παίζεις είναι πιο μυστικός στην κλεψία να μην τον παύουν κλημιά, παίζεις μπορεί να κλέβεις με λιγότερα σκάνδαλα και λιγότερες μέρες, παίζεις μπορεί να μαζεύεις καλύτερα την πια ότι χρησιμοποιακή αγορά ώστε να μη δημιουργού-

νται αντιπαράθεσης. Η πολιτική τους, λοιπόν, είναι η ίδια, από ε να υποστηρίξει τα σκάνδαλα της προίης και η άλλος της μπλε πολιτικής.

Η κλεψία όμως των ασφαλιστικών ταμείων, η σκανδαλώδης σπέρση των κατασκευαστικών εταιρειών, των βιομηχανιών, από τα λεφτά των εργαζόμενων, δεν εστιάστηκε μόνο στην κα-

ταλίστησιν των αποθεματικών. Είναι εξίσου σκάνδαλο πρώτου μεγέθους το ότι:

- Στο ΙΚΑ τα δημόσια οφείλεται πάνω από 4,5 δισ. ευρώ.
- Η ασφαλοδομηγή των εργαζόμενων φθάσε εως τα 1,9 δισ. ευρώ.
- Το 60% των Οκοδόμων ασφαλιζόται με 38 έτηματα του χρόνου.

- Το 17% των εργαζόμενων είναι ανασφάλιστο και μία στις επτά επιχειρήσεις δεν έχει ασφαλίσει.

- Κάνουν πάλες στις εργοστάσεις να κλέβουν την ασφαλίση των μεταναστών και μετά τα ΙΚΑ τους παύει 150 έτηματα για να αποκτήσουν την πράσινη κάρτα.

- Οι ιδιωτικές επιχειρήσεις οφείλουν 2,3 δισ. ευρώ.

- Οι επαγγελματιώνες ρυθμιστές ασφαλίτων των βιομηχανιών αρρωτούν ένα ευρώ από τα ταμεία.

- Η ασφάλιστη της Ιονικής & Αιολικής Τράπεζας φθάσε στο ΙΚΑ 600 εκατομμύρια ευρώ ελλείμματα.

Ο κατάλογος της ληστείας των ταμείων είναι πολύ μακρύς.

Αυτή είναι η ελίτ για να τα ασφαλιστικά ταμεία και η ρόλος των κλημιάτων της πλατειακράτης, της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Αυτά είναι τα αποτελέσματα των αντιασφαλιστικών νόμων που έφτιαξαν και διατήρησαν και α ίδια.

Η εργατική τάξη, ο λαός, δεν έχει να περιμένει τίποτα από τον κράτος που θέλουν πάλι ν' αυξήσουν τα κέρδη του κεφαλαίου. Το δικό θα κερδίσει στο όραμα του Αγώνα. Καλούμε τους Οκοδόμους, όλους τους εργαζόμενους, να καταπολέμουν αυτές τις πολιτικές και τα κόμματα που τις σπέρνουν, να δώσουν ασφαλιστικά τη μάχη για την επιτύχη της απασχόλησης και των ασφαλίσεων, στους 27 του Μάρτη, για την υπογραφή κλασικηστικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και να απαγορευτούν.

● Να σταματήσει με απασπλήστε τρέψαι και μορφή τα ζήτηματα των ασφαλιστικών.

● Να επιστραφούν όλα τα χρήματα ασφαλίτων και των ασφαλίσεων, στους εργαζόμενους πρώτους χρηματοπιστωτικές εταιρείες, τράπεζες, κυβέρνηση και πλατειακράτη.

ΣΥΝΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 6

ζώνεται από αυτά διεκδικούν την κυρίαρχη πολιτική και είναι στοιχεία ενίσχυσης της εμπορευματοποίησης.

Ενώ το ταξικό κίνημα διεκδικεί και διεκδικεί τη νομοποίηση όλων των συμβατικών χωρίς χρόνος και προαποθέσεις, α ΣΥΝ υποστηρίσκει την κανονική οδήγηση 1999/70, που βασικά θέλει ένα την επίσταση των συμβάσεων ορισμένου χρόνου και τις ευεχέριτες μαρφέσ αποσχόλησης.

Ενώ το ταξικό κίνημα ανοίξε το δρόμο της προσαρμογής των αιτημάτων με κριτήριο τις ανάγκες των εργαζόμενων, ο ΣΥΝ συνδέσει στην καθήλωση της απαιτητικότητας, μιλώντας για «αλληλεγγύη και παροχή της της λήνης του «εγκόκτου», διεκδικώντας την επιβολή της λιτότητας και της περικοπής των κοινωνικών παροχών.

Ενώ το ταξικό κίνημα ανοίξε μέγιστα κατά της «καθήςμης εργασία» της ΓΣΕΕ, που συνδέθηκε με τα λεγόμενα μη κερδοσκοπικά (ιδιωτικά) πανεπιστήμια, α εκπρόσωπος του ΣΥΝ κατάλεξε τη θέση του αντιπροαδρόμου της ακαδημίας.

3. Το θέμα των συσχετισμών στη ΓΣΕΕ είναι πλήρη αγνόητες. Πρώι ο εργοδοτικός - κυβερνητικός συνδικαλισμός, προκειμένου να είναι συνήθεις στην αποστολή του, γίνεται αδύνατο στο να κινήσει των εδρών και του ελέγχου συνδικαλιστικών οργανώσεων, από κοινού με την εργοδοσία και τους μηχανισμούς του κράτους. Γι' αυτό ο συσχετισμός στη ΓΣΕΕ δεν αντιστούν στην πραγματικότητα. Είναι πλαστό, προλόν εκτεταμένη νόθευση της θέλησης των εργαζόμενων. Δεν αν δ-

Να δώσουμε ώθηση στην ενίσχυση του ταξικού κινήματος

φορά μόνο στο χώρο των σκιοκύρι, αλλά σερί οργανώσεων, που ζουν και συντηρούνται για να παράγουν αντιπροσώπους, διαμορφώνοντας ένα δίκτυο διασπάρσης που συνεχώς θα γίνεται και πιο επικίνδυνη.

Η κατάσταση αυτή προσθέτει νέα καθήκοντα στο οκοδομικό και συνολικά ταξικό κίνημα για να αντιμετωπιστούν αδύνατα στη λειτουργία και τη δράση των ασφαλιστικών, για να ενισχυθεί η ιδεολογικοπολιτική προσπάθεια στους χώρους δουλειάς. Οι για τις έδρες στη ΓΣΕΕ -γιατί αυτό δεν επηρεάζει και δεν καθορίζει τη δράση του ταξικού κινήματος- αλλά για να γίνει πιο δυνατή η οργάνωση και να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητά του αγώνα των εργαζόμενων, να αυξηθούν τα εργαλεία στην πάλη ενάντια στο κεφάλαιο και την ασταθή πολιτική, για τα ταξικά συμφέροντα της εργατικής τάξης, την ιστορική της αποστολή.

Οι αντιπαλοί του ταξικού κινήματος προσαποθεί να διαστρεβλώσουν και να παραποιήσουν την πραγματικότητα σύμφωνα με τους στόχους και τις επιδιώξεις τους, να καλλιεργήσουν συγχύσεις και να

ωφασμένους σε θελό νερά. Γι' αυτό χρειάζεται αποφασιστική υπερασπίση της αλήθειας.

Η πραγματικότητα είναι ότι το ΠΑΜΕ εδρεύει στις δυνάμεις του παλιούστος μέσα σε μεγάλες δυσκολίες, έχοντας απέναντί του τους βιομηχανούς, τους εφοπλιστές, την εργοδοτική τρομοκρατία, που εκδηλώνεται με απειλές, ακόμα και απολύσεις εργαζόμενων που συμμετέχουν στα αγωνιστικά υποφρέλια. Έχοντας απέναντί του, μονοπώλια, τις δυνάμεις εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού και του κρατικού μηχανισμού (μαζί με τα δικαστήρια).

Και μέσα σ' αυτές τις συνθήκες είναι πρώτη δύναμη στον ιδιωτικό τομέα.

Έχει ποσοστό πάνω από το 20% στη ΓΣΕΕ.

Παλεύουμε μέσα από τη γραμμή του 9 Οκτωβρίου, 13 Εργατικά Κέντρα, εργατοκόμους Συνδικάτα, μεταξύ των οποίων και νέα ωφέλιμα που οφείλονται η κατακτήθηκαν το τελευταίο διάστημα.

Είναι πρώτη δύναμη στο Εργατικό Κέντρο Πελαρά. Είναι δεύτερη δύναμη στα ΕΚ Αθήνας, Ελευσίνας, Θεσσαλονίκης,

Πατρών, Ευβοίας, Χαλκίδας, κ.ά.

Είναι δεύτερη δύναμη σε μεγάλες Ομοσπονδίες, π.χ., Μεταλλού, Τουρισμού - Επισιτισμού.

Γι' αυτό, αυτού που προβοκατόρικά μιλούν για αδύνατο του ΠΑΜΕ κίνημα την επιθυμία τους πραγματοποιήσουν.

Για το ταξικό κίνημα ο συσχετισμός δυνάμεις δεν καταγράφεται και δεν περιγράφεται στις έδρες στη ΓΣΕΕ. Είναι μία σύνθετη υπόθεση με μεγάλες απαιτήσεις και εδώ γίνεται επιδιοφρόνηση θέματα και διαμορφώνονται προϋποθέσεις για να ενισχυθούν το επόμενο διάστημα.

Ο συσχετισμός δυνάμεις στην οργάνωση της εργατικής τάξης στα συνδικάτα και του τόπου δουλειάς, τη συγκρότηση επιτροπών αγώνα, απεργιακών επιτροπών.

Έχει σχέση με την υποστήριξη της γραμής και του πλασιού πάλης του ΠΑΜΕ α των κληδών εργαζόμενων, θίνοντας δύναμη στη δράση τους και στην ταξική ενότητα, ανεβάζοντας την απαιτητικότητα, αμφισβητώντας την ουσία της ανάλυσης πολιτικής και της στρατηγικής του κεφαλαίου.

Συνδέεται με την κανονότητα του ΠΑΜΕ, των ταξικών συνδικάτων και αναπτύσσοντας καθήκοντα των εργαζόμενων δραστηριότητας, να οργανώσουν μαζικά συλλογήματα και απεργιακούς αγώνες, στριμωγμένους σε εργάτες και εθελούσιους, που αναμετρούνται με μεγάλες δυσκολίες, σε αντίθεση με τη ΓΣΕΕ και την υπονομιματική προσπάθεια των ηγεσιών των παρατάξεων ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, «Αυτονομής Παράδοσης».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΟΡΥΦΗΣ ΕΕ

Νέο άλμα στη βαρβαρότητα

Ενίσχυση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, ανατροπή των συνταξιοδοτικών συστημάτων, άμεση υποταγή των Πανεπιστημίων και της έρευνας στις επιχειρήσεις και παραπέρα ιδιωτικοποίηση του τομέα της ενέργειας

Διαδήλωση στις Βρυξέλλες κατά των αποφάσεων των «27» για την ενέργεια

Στις 8 και 9 Μάρτιο συνήλθε στο Βρυξέλλες η Ελληνική Σύνοδος της ΕΕ, με τη συμμετοχή των 27 αρχηγών των κρατών - μέλων. Η ατζέντα της Συνόδου είχε καθοριστεί προ πολλού. Η πρόβλεψη στην εφημερίδα της Στρατηγικής της Λισαβόνας, εργασιακά και θέματα Ενέργειας, βρέθηκαν στο επίκεντρο της συζήτησης, με στόχο το επόμενο διάστημα να επιταχυνθούν οι ανατροπές σε όλα τα μέρη, όπως επιτάσσει το ευρωπαϊκό κεφάλαιο, η αύξηση της κερδοφορίας και η τόνωση της ανταγωνιστικότητας. Επί της ουσίας, αυτό για το οποίο γίνεται λόγος, είναι η ένταση των αναγκών, για το κεφάλαιο, στρατηγικών προαίματων στο κράτη-μέλη, ώστε να μειωθεί η τιμή στην οποία αγοράζει την εργατική δύναμη.

Τίποτα δε μένει έξω από το πεδίο της αντιδραστικής επίθεσης. Μισθολογικά και εργασιακά δικαιώματα συνδυάζονται στη μέθοδο των προωθούμενων μεταρρυθμίσεων, καθώς στο πλαίσιο της λεγόμενης «Πράσινης Βίβλου» για το Εργατικό Δίκαιο νέες ανατροπές μπαίνουν στην ημερήσια διάταξη. Αποβέρβονται απόπειρες, χτύπημα και καθήκηση των αυτάρκων Συμβάσεων, διευρύνουν τον ευλεκτό μισθολογικό ανταγωνισμό, παραπέρα ελαστικοποίηση στη διεύθετση του χρόνου εργασίας. Το ερμηνεύοντας ασφαλιστικά δικαιώματα υποφωτισμένα αυθεντία, με το κεφάλαιο να ανακινεί πλέον αποκαλύπτει τις προβόσεις του: μείωση των συντάξεων, πετσοκομίες των Βαρέων και Ανθυγιεινών, αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, ποσοστιαία της ιδιωτικής αγοράς.

Η Παιδεία και η Ανάπτυξη να προχωρήσουν με ταχύτερους ρυθμούς οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις είναι έγκλημα κατά της ουσίας. Ήττημα για το ευρωπαϊκό κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του. Δεν είναι τυχαίο η στρατηγική της Λισαβόνας βρέθηκε από αναφορές για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν άμεσα, ώστε η εκπαιδευτική υποστήριξη, στις επιχειρήσεις και την κερδοσκοπία τους, να βυθιστεί η εμπνευσμένη και ιδιωτικοποίηση της. Γέννημα - θρέμμα αυτής της διακινημένης θέσης είναι και οι προωθούμενες αλλαγές στην αγορά και στη χώρα μας, με κύριους βασικούς την κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ. Τούτες τις μέρες, με ιδιαίτερα οξυμένο τρένος, αρχίζει στην επόμενη μεριά από τις συνέπειες της α-

ντικλήσης πολιτικής της ΕΕ: το χτύπημα των μικρομεσαίων αγρών και η εξολόθωση τους, με την εφαρμογή της νέας ΚΑΠ. Η κοινή αντίδραση από τις κινητοποιήσεις που βρισκονται σε εξέλιξη είναι χαρακτηριστική.

Είναι φανερό ότι το κεφάλαιο προωθεί ενιαία τη στρατηγική του, επιτίθεται σε όλα τα μέρη, προβάλλει το σύνολο των θεσμών του, απαιτώντας εδώ και τώρα παρεμβάσεις για το κράτος. Απένται σε αυτή

την επίθεση, η ανάγκη καθιέρωσης των εργαζόμενων, της νεολαίας, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων της πόλης και του χωριού, στη βάση των πραγματικών συμφερόντων τους και με απτήματα που ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες τους. Είναι επιτακτική όσο ποτέ. Είναι η μόνη απάντηση που μπορεί να δοθεί στη το κεφάλαιο και τα κομμάτια του. Να σκαφούν την επιρροή του, να ανοίξει το δρόμο για πιο ριζοσπ-

αγωγικές αλλαγές στο επίπεδο της εξουσίας και της οικονομίας. Ο 27 ηγεσία της ΕΕ, στο όνομα της αντιμετώπισης των κλιματικών αλλαγών, προχωρούν στην απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, απόφαση που από μόνιμη της δε οδηγεί αναμφισβήτως σε μεγαλύτερη ρύπανση, αφού η συγκεκριμένη αγορά θα κυριαρχήσει από την ανεξέλεγκτη δράση των ιδιωτικών κολλοσών, για τους οποίους αναγκάσει διάπλατο ο δρό-

μος. Οι «φωλιδοκοί» στόχοι που έβρισαν είναι ένα ασταίο ευκαλόγιο για να γρίσουν στάση στα μέτρα που λαμβάνονται από τους προκείμενα πίσω από τις ρυθμιστικές των υπερμεγαλοεπιχειρήσεων της Συνόδου Κορυφής της ΕΕ, ήταν η ξεκαθάριση βολήση των ηγετών της πως σε καμία περίπτωση δε θα θέσουν σε κίνδυνο την κερδοφορία του κεφάλαιου για να σώσουν τη φρεση, το ανθρώπινο σώμα του ανθρώπου κατά τον Μαρξ. Αυτός άλλωστε είναι ο σι-

δεράνος νόμος της καταπιεστικής ανάπτυξης και φυσικά η ηγεσία της ΕΕ δε θα πήγαιναν κόντρα. Αντίθετα, τον υπέρβαση πολλών, με τις αποφάσεις που πήραν.

Ο «δεσμευτικός» στόχος για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, Βοσκό διαβόητος του ανθρώκου, κατά 20%, αφορά το 2020 (!) και παράθε κερβίως για να μη ληφθεί κανένα μέτρο και συνιστάτικο μέτρο. Αλλά, για το μεγάλο κράτη της ΕΕ δεν έχουν καν εφαρμοστεί τους άλλους «μικροπροβόσεις» και εξαρχής «αποαρο» -στόχους του Πρωτοκόλλου του Κιότο, αποδεικνύοντας την πραγματική βολήση τους. Κι όμως οι ηγεσίες της ΕΕ δε διατήρησαν πίσω προς το ΜΜΕ όσο και στο κείμενο των συμπερασμάτων να εκθέσουν «τον ηγετικό ρόλο της ΕΕ στην προστασία του κλίματος διεθνώς». Επιπλέον οι 27 ενθάρρυναν την παραγωγή πυρηνικής ενέργειας και μάλιστα ανανεώσιμης και καθαρές ενέργειας. Αυτό βέβαια δεν τους εμποδίζει την ίδια ώρα να ψηφίζουν κυριώδες σε βάρος του Ιράν, που προωθεί το δικό του πρόγραμμα παραγωγής πυρηνικής ενέργειας. Το κριτήριο είναι στις αποφάσεις της Ελληνικής Συνόδου είναι η απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου. Προκειμένου να διευκολύνουν την είσοδο των μεγάλων εταιρειών και «καρνανών» της υπαρχουσών μεγάλης κρατικής εταιρείας στα κράτη - μέλη, αποφασιάζουν το «απόσπασμα» της παραγωγής ενέργειας από τα δικτύα διανομής της. Σε ό,τι μας αφορά, είναι ολοφάνερο ότι η ώρα της ΔΕΗ πλησιάζει...

Στο όνομα της ενίσχυσης των ανταγωνισμώ και του «αφραδώς» εφοδισμώ της αγοράς, προτείνονται το κράτη - μέλη «να διευκολύνουν στην έκτη των μονόθων παραγωγής ενέργειας (α.ε ανασταίω ήλεκτρική στα δίκτυα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, ιδίως με την ενθάρρυνση νέων φορέων στην αγορά».

Όσο για τον άλλο δεσμευτικό στόχο της αύξησης του μέρους των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο 20% της συνολικής ενέργειας καταναλωθείς της ΕΕ έως το 2020, αν παύ, αυτόν επαφίεται στον πρωτοπρωτό της αγοράς, και των κυβερνήσεων του κράτους, με μέλος, ενώ θα γίνει και με τη βοήθεια της πυρηνικής ενέργειας για την οποία «το κάθε κράτος - μέλος θα αποφασίσει κατά πόσο θα βασιστεί»...

Στα δόντια της Οδηγίας Μπολκεστάιν

Αμεσα συμφωνημένη με τη συγχυζόμενη κατοροπή της φύσης από τις αρχαλιώτες δυνάμεις της αγοράς είναι η ένταση της επίθεσης κατά των εργαζόμενων, της καταδρασίσης των εργασιακών δικαιωμάτων και η ένταση της υπερκερδοποίησης. Οι 27 ηγεσίες επαναβεβαιώνουν την αποφασιωτικότητα τους να προχωρήσουν δε μέτρα για την ενίσχυση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, σε παραπέρα ανατροπές των συνταξιοδοτικών συστημάτων και των συστημάτων υγείας και περιβαλθμής, να στρίψουν τη συνειπή εφαρμογή της Οδηγίας Μπολκεστάιν, να συγχυζώσουν τις αντιδραστικές αλλαγές για την άμεση υποταγή των Πανεπιστημίων και της έρευνας στις επιχειρήσεις. Εννοείται ότι για τις συγκεκριμένες ανατροπές σε βάρος των λαών, οι «27-

εμφανιστήριο» σπύδα εννομένοι και «με μια φωνή», ενώ δε χρειάστηκε να μιλήσουν συγκεκριμένα, σκρβώς γιατί γίνεται συνεχής έλεγχος σε κάθε κράτος - μέλος ξεχωριστά για την υλοποίηση της Στρατηγικής της Λισαβόνας στη βάση «εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων» που έχουν συνταχθεί υπό την καθοδήγηση της Κομισιόν. Στο πλαίσιο αυτό έχουν γράσει συγκεκριμένα στόχοι και σαφή κρονοδιαγράμματα για κάθε κράτος - μέλος ξεχωριστά. Μάλιστα οι «27» δεν έκφυαν την ικανοποίησή τους «τη σημαντική πρόοδο που έχει σημειωθεί προς την υλοποίηση των στόχων της αναανεωμένης στρατηγικής της Λισαβόνας». Τα κράτη - μέλη «θα συνεχίσουν τις προσπάθειες για την υλοποίηση ιδιωτικοποιήσεων και μεταρρυθμίσεων και την εξυμίνηση των κρατικών προποηγιώ-

σμών τους, όπως απαιτεί το αναθεωρημένο Σύμφωνο Υποστήριξης» τονίζεται στο κείμενο των συμπερασμάτων. Με τα λόγια του Ελληνα πρωθυπουργού «δεν υπάρχει καιρός για χάσιμο». Ο Κ. Καραμανλής εμφανιστηκε πανετώσιος για να υλοποιήσει το σύνολο των βάρβωρων μεταρρυθμίσεων που εντάσσονται στη στρατηγική της Λισαβόνας και φροντισ, να αξιοποιήσει τις αποφάσεις της συνόδου για να στείλει ξεκάθαρο μήνυμα για τη βολήση της κυβέρνησής του. «Η Ελλάδα εννοτενίζει πλήρως τις προησάσεις της ΕΕ για ένωση της ανταγωνιστικής της θέσης, παγκοσμίως, τόνος, ενώ καλύτερος σφέος ότι δε θα διασπίσει να καταρτιστεί στην ατομική βία και καταστολή προκειμένου να επιβάλει τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩ

Ιστορία ταξικών συγκρούσεων

Η 1η Μάη από την καθιερωμένη της μέχρι σήμερα είναι μια ιστορία ταξικών συγκρούσεων. Παρά τις όποιες προοπτικές να παραγράφει και να αλλάξει το νόημα της θα σηματοδοτεί την ανεπίτευξη ταξική πάλη και περισσότερο θα αναδείξει το αγερότατο χάσμα ανάμεσα στα συμφέροντα των εργατών και των εκμεταλλευτών της κεφαλαιοκρατίας. Όσο θα παραμένει ο εκμεταλλευτικός χαρακτήρας του συστήματος που ζούμε, μάταια θα προσπαθούν να παρακάμψουν τις ταξικές συγκρούσεις.

Κάθε κατάκτηση είναι αποτέλεσμα της ταξικής πάλης

Η 1η Μάη σηματοδοτεί την πάλη της τάξης μας για καλύτερες μέρες μέχρι την τελική απελευθέρωση, με την κατάργηση της εκμεταλλευτικής συνθήκης από άνθρωπο. Σε αυτή την πάλη μας, όποιες κατακτήσεις είχαμε, όσα βελτιώσια πετύχαμε στη ζωή μας (και ήταν πολλές), ήταν αποτέλεσμα ταξικών αναμετρήσεων. Χωρίς την πάλη της τάξης μας, κανείς δεν μπορεί να φανταστεί πως θα ήταν τα πράγματα σήμερα. Ακόμα και η απάλεια καταπίεσης, από αρνητική σκοπιά αναδείχνει την αξία της ενωμένης ταξικής πάλης.

Επικίνδυνη η λογική της κοινωνικής συναίνεσης

Οι κεφαλαιοκράτες ποτέ δεν συμβιβάζονται με την ύπαρξη και δράση του εργατικού κινήματος. Πότε με τη βία και τον αυταρχισμό, πότε με ημιορακλαγικές τακτικές, δεν σταματούν ποτέ τις προσπάθειές τους, άλλες φορές να βάλουν φρένο στην άνοδο του εργατικού κινήματος και άλλες να το συντηρούν και να το εξοφάνουν. Η ίδια τακτική συνεχίζεται

και θα συνεχίζεται. Η τρομοκρατία στους τόπους δουλειάς, το κλίμα των διαδηλώσεων, οι δικαστικές διώξεις πρωτοπατριών εργατών, οι νοθείες στα συνδικάτα, πένα χέρι με την εκτροπή μας κάποιων συνδικαλιστών και σωμάτων είναι αποστολή την καλλιέργεια κοινωνικής συναίνεσης, ανεπιθύνη, ενσωμάτωσης και τελικά υποταγής της εργατικής τάξης στις επιλογές της πλουτοκρατίας. Ανεξάρτητα του πώς κάθε φορά εμφανίζεται αυτή η τακτική, έχει

στοίχισι ακριβά στην εργατική τάξη. Αποτελεί και σήμερα έναν από τους σημαντικότερους κινδύνους για το εργατικό κίνημα.

Η 1η Μάη σηματοδοτεί την προσπάθεια της τάξης μας να χειραφετηθεί από την επιρροή του κεφαλαίου, να αναδείξει τον πρωτοπόρο ρόλο της στην κοινωνία και την απελευθερωτική της αποστολή, που είναι η κατάργηση των τάξεων και μαζί την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Αυτός ο διπλός και αδιαιρέτος χαρακτήρας της πάλης μας με τους άμεσους και μακροπρόθεσμους στόχους, η πάλη για την καθημερινή βελτίωση της ζωής μας, μαζί με την πάλη για την κατάργηση τελικά της εκμεταλλευτικής συνθήκης, είναι οι δύο όψεις της ίδιας νοτιάς. Δεν μπορεί να υλοποιηθεί χωρίς να έχουμε πετύχει τα δικά μας ταξικά συμφέροντα που τελευταία ανάλογα εκφράζονται η συντηρητική πλειοψηφία της κοινωνίας.

Στην ταξική κοινωνία που ζούμε δεν είμαστε όλοι ίδιοι, δεν έχουμε όλοι τα ίδια συμφέροντα. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη απήλη, όταν μας λένε «όλοι μαζί να προωθήσουμε τα "εθνικά συμφέροντα"». Δεν υπάρχουν «εθνικά» συμφέροντα. Υπάρχουν μόνο διακριτά αντίθετα, ταξικά συμφέροντα, αυτά των εργατών και της κεφαλαιοκρατίας.

Μια τέτοια απήλη στόχο έχει να αυγατεί τα πλούτη της πλουτοκρατίας και οι εργατές ζουν απ' τα ψωκιά και θα περουν απ' τραπέζι τους.

Σε όλους όσους, λαπών, κατηγορούν το πρωτοπατριό εργατές και τα ταξικά συνδικάτα για διαποικτική τακτική απαντάμε ότι στην ίδια πάλη δεν υπάρχουν μεροδεξιά πράγματα. Η με το κεφάλαιο θα είσαι, ή με τους εργατές.

Αποτέλεσμα συστημάτων

Στη ζωή πάντα συμβαίνει αυτό που ο λαός μας λέει, έχεις μαργαρίτα, τρως πενήνη. Ο.τι Α.Λ.Ν.Π., καταχτήθηκε, καταχτήθηκε γιατί στη ζωή σου είναι φάση το εργατικό κίνημα είτε τη διαίμα, διαμέγρωσε τους ανοησιώδεις συστημικούς. Κάθε κατάκτηση, μικρότερη ή μεγάλη

1η ΜΑΗ
1886-2007

Το χρονικό της Εργατικής Πρωτομαγιάς

Την 1η Μαΐου του 1890, ο Φρ. Εγκνελς σημείωσε στον πρόλογο της γερμανικής έκδοσης του Κομμουνιστικού Μανιφέστου: «Σήμερα που γράφω αυτές τις γραμμές, το πολυεπάρτο της Ευρώπης και της Αμερικής επιβαρύνει τις δυνάμεις του, που για πρώτη φορά κινητοποιούνται σε μια στρατιά, κάτω από μια σημαία και για έναν άμεσο σκοπό: για το νομοθετικό καθαρισμό της κοινωνικής οχτώαρης εργαθίμης μέρας, που διακηρύχθηκε ακόμα από το 1866, από το Συνέδριο της Διεθνούς στη Γενεύη και ξανά ύστερα από το Εργατικό Συνέδριο του Παρισιού στα 1889. Και το θέμα της σημερινής μέρας θα δείξει στους καπιταλιστές και στους γαιοκτημονες όλων των χωρών ότι οι απελευθερωμένοι όλων των χωρών είναι σήμερα πραγματικά ενωμένοι. Ας ήταν ο Μαρξ πλάι μου να το βλέπει αυτό με τα ίδια του τα μάτια!».

Πώς όμως έχουμε φτάσει στο σημείο η 1η Μαΐου να γίνει η γιορτή η παγκόσμια ημέρα των εργατών;

Η προϊστορία της «Μέρας των Εργατών» Η «Μέρα των Εργατών»

δεν προέκυψε τυχαία και φυσικά δεν απασχόλησε το εργατικό κίνημα μόνο προς το τέλος του 19ου αιώνα. Στην αρχαιότητα και στο μεσαιώνα υπάρχουν, σε διάφορα μέρη του κόσμου, συγκεκριμένες ημέρες, κατά τις οποίες τιμούσαν τη χειρωνακτική εργασία. Αργότερα, κατά τη Γαλλική Επανάσταση οριστική με μια ειδική μέρα του Σεπτεμβρίου που θεωρούνταν εργατική αργία, ενώ στις Ηνωμένες Πολιτείες από τη δεκαετία του 1790 άρχισε να γιορτάζεται η 4η Ιουλίου κάθε έτους ως η μέρα που οι εργατές και οι καταπιεσμένοι διαδίκουσαν τα δικαιώματά τους. Η παράδοση αυτή, να γιορτάζεται δηλαδή η 4η Ιουλίου ως Μέρα των Εργατών, κράτησε στις Ηνωμένες Πολιτείες ως τη δεκαετία του 1850 και οπότε συνεχίσει επικρατεί από την «Ημέρα της Εργασίας» - που γιορτάζεται την πρώτη Δευτέρα του Σεπτεμβρίου κάθε έτους - και από την Πρωτομαγιά.

Η «Μέρα των Εργατών» γενικά, και ειδικότερα η Πρωτομαγιά έχει συνδεθεί πρωτίστως με τον αγώνα της εργατικής τάξης για πραγματική μείωση του χρόνου εργασίας,

και μάλιστα σε διεθνές επίπεδο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι και τα άλλα αήθημα που κατά καιρούς έβάζε να βάζει το εργατικό κίνημα, αυτή τη μέρα, δεν έχουν το δικό τους ειδικό βάρος στον ταξικό αγώνα που διεξάγει.

Στις αρχές του 19ου αιώνα, ο χρόνος εργασίας στις βιομηχανίες του τότε ανεπτυγμένου κόσμου έφτανε τις 12 και 14 ώρες ημερησίως, ενώ κατά την περίοδο των Ναπο-

λεόντεινων Πολέμων ανέρχονταν κατά 4 έως 6 ώρες επιπλέον. Έτσι στις Ηνωμένες Πολιτείες από τη δεκαετία του 1790 άρχισαν οι πρώτες εργατικές αγώνες για την καθιέρωση της 10ωρης εργασίας με πρόσθετη πληρωμή για τις υπερωρίες. Η πάλη για να θέσει αυτό υπήρξε αρκετά σκληρή κατά τα επόμενα χρόνια, μόνο κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα κατορθώθηκε να γίνει το 10ωρο η καθιέρω-

ΤΟΜΑΓΙΑ

τερη, κοιβάσαι μέσα της μια τεράστια ιστορία αγώνων, θυσιών, εκατομμυρίων αγωνιστών της ταξής μας. Τιποτά δεν παραχρησάει απ' την καλή πρόθεση κάποιων και η πρόσφατη ιστορία και η παλιά, αυτό δείχνει.

Σταθερά στην κατεύθυνση της αδύνατης ταξικής πάλης
Στη ζωή τίποτα δεν μένει στάσιμο και τι-

ποτά δεν προχωράει από μόνο του.

Η επίθεση του καπιταλισμού και θα συνεχιστεί και θα ενταθεί. Αυτό προκύπτει απ' την αδυναμία ανταγωνισμού μεταξύ των καπιταλιστών, αλλά και από την αδυναμία όλων των αντιθέσεων, παλιών και νέων, του καπιταλιστικού συστήματος.

Τι συνέπειες μας τέτοιες επιθέσεις της ζώμης και θα τις ζήσουμε στο μέλλον με με-

πρόνοια που θα κάνουν ακόμα ακριβότερα βασικά κοινωνικά αγαθά.

Το εργατικό δικαίο καθημερινά αναπτύσσεται. Το κράτος γιγαντώνει τους κατασταλτικούς του μηχανισμούς και προσαρμόζει το θεσμικό πλαίσιο και τις λειτουργίες του στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων του κεφαλαίου και την καταλήστευση της εργατικής τάξης.

Γενικότερα και παρά τις προσπάθειες που

γλιτώνει αδύτημα αν δεν πάρουμε τα μέτρα μας.

Στο όνομα της «ανταγωνιστικότητας», της «παράγωνης κώτης» και της «δημοσιονομικής σταθερότητας», δηλαδή της κερδοφορίας του κεφαλαίου σκεμνίζονται τα προ-φύματα οι αντιδραστικές αναδιρθρώσεις.

Σταθερός χρόνος εργαζομένων συμβάσει μεροκατάτα, προστασία από απολύσεις, ασφαλιστικά δικαιώματα, θα δεχτούν νέα πλήγματα.

Προσβού- νια πασπερα ανατοπές σε παιδία, υνεία, ακριβότερα βασικά κοινωνικά αγαθά.

νική εργάσιμη μέρα για τους περισσότερους -δικαιωμένους- Αμερικανούς τεχνίτες. Για την πλειοψηφία των εργαζομένων, το πρόβλημα παρέμεινε και γύρω στο 1860 οι ώρες εργασίας μειώθηκαν στις 11.

Το οχτώωρο

Το αίτημα για οχτώωρο εργάσιμη διατυπώθηκε για πρώτη φορά στην Αγγλία το 1829 από την «Εθνική Ενω-

ση για την Προστασία της Εργασίας» και εγγραμμάτιζε στην αποκία της Βικτωρίας την 21η Απριλίου του 1856. Οραματισμοί για το οχτώωρο άρχισαν να εκφράζονται και στις Ηνωμένες Πολιτείες α-πό το 1829, ενώ τα πρώτα σημαντικά μέτρα για την εξασφάλισή του, το εργατικό κίνημα των ΗΠΑ άρχισε να τα παίρνει από το 1863. Μετά όμως από τον αμερικανικό εμφύλιο πόλεμο (1861-

1865) ο αγώνας για την οχτώωρη εργάσιμη μέρα πήρε εκρηκτικές διαστάσεις. Γράφει ο Μαρξ χαρακτηριστικά: «Ο πρώτος καρπός του εμφύλιου πολέμου ήταν η ζύμωση για το οχτώωρο, που με ταχύτητα ασημιόμοιας προχωρεί από τον Ατλάντικο ως τον Ερηνικό ωκεανό, από την Νέα Αγγλία ως την Καλιφόρνια. Το πανεργατικό συνέδριο της Βαλτιμόρης (16 Αυγούστου 1866) διακη-

ρύχουν: "Η πρώτη και μεγαλύτερη απαίτηση της σημερινής εποχής για να 'απελευθερωθεί η εργασία αυτής της χώρας από την καπιταλιστική σκλαβιά είναι η έκδοση ενός νόμου που θα καθορίζει ότι το δωρο θ' αποτελεί την «κόνη» της εργατικής ημέρας ο καθένας τις Πολιτείες της αμερικανικής Ένωσης. Εμείς απειροπρασιούμε να καταβρούμε όλες μας τις δυνάμεις όσπου να πετύχουμε αυτό

το ένδοξο αποτέλεσμα».

Το αίτημα του οχτώωρου -καθώς και άλλα εργατικά αιτήματα- αποδέχτηκε και η Διεθνής Εργατική Διεθνής (Πρώτη Διεθνής), η οποία στο συνέδριό της στη Γενεύη, το Σεπτέμβριο του 1866, πήρε την εξής απόφαση: «Η μείωση των ωρών εργασίας ουσιεία να είναι το πρώτον βήμα προς τη κερδοφορία του εργατή. Κατ' αρχήν η οχτώωρη εργασία πρέπει να θεωρηθεί επαρκής και η νυκτερινή εργασία να επιτρέπεται μόνον εξααιρετικώς». Έτσι το αίτημα του οχτώωρου έγινε αίτημα του παγκόσμιου προλεταριάτου. Όμως ο αγώνας για την κατοχύρωση του σης Ηνωμένες Πολιτείες έμειλε να αποτελέσει την αιτία για την καθιέρωση της Πρωτομάρως των Εργατών.

Η Πρωτομάρω του 1886

Όπως προαναφέραμε, μετά τον διαχωρισμό της εργατικής πλάης για το οχτώωρο πήρε εκρηκτικές διαστάσεις στις ΗΠΑ. Σε πολλές Πολιτείες έγινε δυνατή ακόμη και η νο-

μοθετική του κατοχύρωση, αλλά οι νόμοι που θεσπίστηκαν περιεσαν πολλά «παροβάρια», τα οποία και αξιοποιούσαν οι εργοδότες για να αυξήσουν το χρόνο εργασίας κατά πώς ήθελαν, γεγονός που συνάντησε την αντίδραση των εργαζομένων.

Το 1884, στο συνέδριό της, η νεοσύστατη, τότε, Αμερικανική Ομοσπονδία Εργασίας αποφάσισε ότι η 1η Μαΐου του 1886 θα είναι ημέρα ενόως εκτεταμένου απεργιακού αγώνα των εργαζομένων, με σκοπό την καθιέρωση του οχτώωρου. Την απόφαση εκκάλει την πίστη στα χέρια της η ίδια η εργατική τάξη των Ηνωμένων Πολιτειών και την έκανε πράξη. Είχε φταίει μάλοτα κι ένα τραγούδι για το οχτώωρο το οποίο καταλήγει στο εξής σύνθημα:

«Οκτώ ώρες για εργασία, οκτώ ώρες για αναστροφή, οκτώ ώρες για αλάθημα».

Στην πρωτομάρω υπήρξε στην του 1886 στις ΗΠΑ γράφει παραπάνω τη δουλειά τους και συνενώνοντάς τους δρόμους του αγώνα. Σημαντικές απεργίες και δια-

Συνέχεια στ σελ. 10

Συνέχεια από τη σελ. 9

δηλώσεις έγιναν στις περισσότερες από τις μεγάλες, αλλά και στις μικρές πόλεις και χωριόπολεις. Επικέντρο όμως του αγώνα αναδείχτηκε το Σικάγο, με 90.000 διαδηλωτές να έχουν καταλάβει την πόλη. Ήταν δε, τόσο μεγάλη και τόσο επιβλητική η κινητοποίηση τους που οι καταπιεστές θεωρήσαν πως έπρεπε να επιβληθούν δυναμικά. Έτσι, στις 3 Μαΐου η αστυνομία πυροβόλησε εν ψυχρώ εναντίον εργατών που διαδήλωναν -κάτι που απαγορευόταν- έξω από το εργοστάσιο βερμπατικών μηχανών «Μακ Κόρμικ», δολοφονώντας εν ψυχρώ 4 διαδηλωτές και τραυματίζοντας αρκετούς. Την επομένη, 4 Μαΐου, όταν η εργατική τάξη του Σικάγο πραγματοποιούσε διαδήλωση διαμαρτυρίας στο Κέιμπαρκ, προδοκώτως έριξε βόμβα σκοτώνοντας έναν και τραυματίζοντας πάνω από 70 αστυνομικούς. Το αποτέλεσμα ήταν η αστυνομία να στρέψει τα όπλα εναντίον του πλήθους, προκαλώντας πλήθος τραυματίων και τούχαρτων έναν νεκρό, ενώ τις επόμενες μέρες πέθαναν άλλοι εξήχαρα τραυματίες αστυνομικοί, που ο θάνατός τους ήταν συνέπεια τραυματισμών που υπέστησαν από τον καταγύσμο πυροβόλων των συνδικαλιστών.

Από κάθε άποψη, η τραγωδία του Χέιμαρκ έδωσε την ευκαιρία στο αστικό κράτος να προχωρήσει σε συλλήψεις εργατών ηγετών. Συγκεκριμένα, συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν σε οκταήμερη δίκη οκτώ ανδρες που είτε δε βρέθηκαν στην πλατεία του Χέιμαρκ όταν αρίχτηκε η βόμβα είτε δεν ήταν σε θέση έμφυση ή άμεση να έχουν την παραμικρή εμπλοκή σ' αυτή την υπόθεση. Τελικά, από τους 8 οι Πόρσον, Σπένσερ και Έντγουορντ παρόλο που είχαν συλληφθεί στις 11 Νοεμβρίου 1887, ο Λινκ βρέθηκε νεκρός στο κελί του και οι Νιμ, Σουάμι και Φιλντεν καταδικάστηκαν σε πολλά χρόνια καταγκαστικής έργα.

Η πρωτομαγιάτική, όμως, απεργία του 1888 δεν πήγε χαμένη. Είχε ως αποτέλεσμα 185.000 εργάτες να κερδίσουν το βωρο και τουλάχιστον 200.000 εργάτες να μειώσουν το χρόνο εργασίας τους από τις 12 στις 10 και 9 ώρες. Σε πολλές, επίσης, περιοχές κερδήθηκε η πρωτομαγιά του Σαββάτου, ενώ αρκετές βοηθητικές σταθμάσαν την κυριακάτικη εργασία. Ήταν, επομένως, κάτι παραπάνω από φυσιολογική εξέλιξη, να ανακηρυχτεί η Πρωτομαγιά η Παγκόσμια Μέρα της εργατικής τάξης.

Ο ΗΡΩΙΚΟΣ ΜΑΗΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΟΥ '36

Ιστορικές Πρωτομαγίες στην Ελλάδα

Η βίαιη -και τις περισσότερες φορές αιματηρή- καταστολή των πρωτομαγιάτικων συγκεντρώσεων στην Ελλάδα ήταν ο κανόνας έως και τις πρώτες δεκαετίες του 1900. Ουκ ολίγα τα θύματα ανάμεσα στους εργατές που «τολμούσαν» να αμφισβητήσουν τις ανδρώνες συνθήκες εργασίας, να τις καταδικάσουν και να διεκδικήσουν δικαίωμα που σήμερα φροντίζουν ως αυτονόητο. Η Πρωτομαγιά ως σύμβολο αντίστασης και αγώνα για την επιστροφή των εργατών ήταν επισημιακή και το ανατροπικό περιεχόμενό της προσέδιδε κάθε φορά το τολμό συνδικαλιστικό κίνημα, έμπνευσε να αντιμετωπιστεί με κάθε τρόπο και μέσο. Η Πρώτη του Μάη έπρεπε να αποφορτιστεί, να αποψλωθεί από τα μνήματα της και να μετατραπεί το πολύ πολύ σε γιορτή των λουλουδιών. Η αστική τάξη δεν τα κατάφερε, παρά τις φιλικές προσπαθειές.

Στην Ελλάδα η πρώτη Πρωτομαγιά γιορτάστηκε το 1893 στους Στάλους του Ολυμπίου Διός από τον Κεντρικό Σοσιαλιστι-

κό Όμιλο του Στάυρου Καλλεργή.

Την επόμενη χρονιά, 1894, η Πρωτομαγιά γιορτάζεται στο Πανθηναϊκό Στάδιο από όλους τους σοσιαλιστικούς όμιλους. Στο ψήφισμα εκείνης της συγκέντρωσης περιλαμβάνονται τρία αιτήματα, πρωτοπορικά για την εποχή, με τα οποία εργατές ομίω για τους εργατές που «διεξήγαγαν

απεγνωσμένο με το θάνατο αγώνα» στους χώρους δουλειάς. Τρία αιτήματα που κατακτήθηκαν λίγες δεκαετίες μετά και αφού μεσοδούσαν οκτώ-οκτώ αγώνες και που σήμερα ως κερτίσματα δικαιώματα για εκπέμπουν αίμα κίνδυνου.

Διαβάζοντας στο ψήφισμα: «Συνελεύσεις σημειώσαν την 1η Μάη, αποφασίζομεν και ψηφίζομεν:

α. Την Κυριακή να κλείνεται το καταστήματα καθ' όλην την ημέραν και οι εργατά να ανασταναίνονται.

β. Οι εργατά να εργάζονται επί 8 ώρας την ημέραν και να απαγορευθεί η εργασία εις τους ανηλικούς.

γ. Να απονεμαται σύνταξις εις τους εργατάς παύσαντας και καταστάνας ανικάνους προς συνέπληψη αυτών και της οικογενείας των».

Ενας δεύτερος σημαντικόσ σταθμός της ιστορίας του εργατικού κινήματος της χώρας μας είναι η Πρωτομαγιά του 1919 κι αυτό γιατί έχει προηγηθεί η ίδρυση της ΓΣΕΕ.

Η ΓΣΕΕ κήρυξε γενική πανελλαδική απεργία, με αιτήματα αιχμηρά την αυτόματη τραμωχική αναπροσαρμογή μισθών και ημερομισθίων, την καθιέρωση του βωρου και της Κοινωνικής Ασφάλισης. Τα αιτήματα που έβγαζον από το πλαίσιο των διεκδικήσεων που είχαν να κάνουν άμεσα και αυτoστρά με την καλύτερωση των συνθηκών εργασίας, αφορούσαν στην αβάκληση των ελλήνων

στρατευμάτων από τη νεο-ρώσικη Ρωσία, που δέχονταν λυσσαλέα επίθεση και στην αναγνώριση της σοσιατικής εξουσίας.

Παρά την απαγόρευση της κυβέρνησης του Ελ Βενιζέλου, οι συγκεντρώσεις σε Αθήνα και Πειραιά έγιναν. Η πρώτη ματωμένη Πρωτομαγιά στην Ελλάδα ήταν αυτή του 1924. Η συγκέντρωση διοργανώθηκε από το Εργατικό Κέντρο Αθηνών στην Πλατεία Κοζιά και πραγματοποιήθηκε παρά την απαγόρευση της κυβέρνησης Πανασσασίου, που δεν έκατο βέβαια με σταυρωμένα χέρια. Διέλασε βίαια τη συγκέντρωση, με συνέπεια να χάσει τη ζωή του ο εργατής Σπυρίδης Παρσεκουάκης και δεκάδες άλλοι να τραυματιστούν.

Επόμενος σημαντικόσ σταθμός ο Μάρς του 1936. Ο καταγεγραμμένος στη θεσσαλονική βιβλιοθήκη από καρπό σε απεργιακές κινητοποιήσεις που πήγαιναν στο αίμα. Σε μια από αυτές τις κινητοποιήσεις χτυπήται βανούσα και πέφτει νεκρός ο εργατής Τούσης. Η εικόνα της μάνας που σπαράζει πάνω στο ο βαρυχο κορμί του συγκλονίζει και εμπνέει στον ποιητή της Ρωσισμίου, τον πολυτραγουδιέμενο «Επίταφο», που γράφεται μέσα σε μια νύχτα και δημοσιεύεται την επόμενη μέρα στο «Ριζοσπάστη» της εποχής.

Οκτώ χρόνια μετά, 1η Μάρς του 1944. Η μοναδική Πρωτομαγιά στην ιστορία της χώρας που βάφτηκε με τόσο πολύ αίμα. Στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής και να γερμανικά πολυβόλα πέφτουν νεκροί 200 κομμουνιστές.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικειόδων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
e-mail: omoike14@otenet.gr
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικειόδων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 5243 785
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΠΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
Διευθύνεται από Επίτροπο
Φωτισογειοθεοδία - Εκτύπων:
Τυποδοκιτική ΑΕ, Λεύκη 134, Κρουονέρι Αττικής

Όχι σε δικηγόρους
Συνάδελφοι,
Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλήτικα, εργασιακά κ.α., που μας απασχολούν. Είναι λάθος. Η πρώτη πρόβα που πρέπει να χρησιμοποιήσω είναι του Σωματίου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα παρωμε τη πληροφορία που μας ενδιαφέρει, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και κομμά φαρμά και κούραση σ' σχέσεις στο κωφερό, που μας βάζουν σε περλίτες.

Αλλαγή διευθύνσεων
Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πάει ταχυδρομικά σε όσους συνάδελφους τα Σωματία έχουν δώσει τις διευθύνσεις τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλάζουν κατοικία, θα πρέπει να ενημερωμαται η επί της διεύθυνσης τα Σωματία, ώστε να παίρνομαται την ενημερωμά.

ΚΑΔΙΚΟΣ 4507

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

Σχολές του ΟΑΕΔ, υψότερα σχολεία, δημόσια ΙΕΚ κ.ο.κ. Ένας απέραντος λαβύρινθος σκόρπια γνώσεων με ημερομηνία λήξης και χτυπητός εργατικός δικαιώματα. Χωροί όπου καλλιεργείται ο ατομικός, η πρόντη της αλληλεγγύης, το χτύπημα της υλοικότητας. Ας δούμε, όμως, τι γίνεται συγκεκριμένα σε κάθε χώρο.

Ο ΟΑΕΔ περιλαμβάνει 54 εκπαιδευτικές μονάδες με πλήθος εδωκότων. Υπολογίζεται ότι περσιού 15.000 - 20.000 μαθητές σπουδάζουν κάθε χρόνο στις σχολές μαθητείας του ΟΑΕΔ. Ακόμα και σήμερα παρ' όλη τη σημαντική αύξηση των κοριτσών στις σχολές η πλειοψηφία των μαθητών είναι άνδρα, αποτέλεσμα των εδωκότων του ΟΑΕΔ (μικρομεσαία, δραστικά, τεχνικές μεταλλικών κατασκευών κ.ο.κ.).

Πέρα από ζητήματα υλικοτεχνικής υποδομής, τα οποία το συναντάμε σχεδόν σε κάθε σχολή, τα έντονα προβλήματα παρουσιάζονται στη σύνδεση των μαθητών με την παραγωγή, με την προσπάθεια εξεύρεσης εργασίας.

Σε αρκετά σχολεία το ζήτημα με την αγορά εργασίας έχει «αντιμετωπισθεί» με τη συνεργασία με επιχειρήσεις της περιοχής, με «παραγγελιαστές» του Δήμου. Το παραπάνω μπορεί να διευθετείται ευχάριστα αλλά η πραγματικότητα κρύβει βαθιά, ένα πλέγμα άγριας εκμετάλλευσης των μαθητών τόσο από τον ΟΑΕΔ ως παραγωγό φτηνής εργασίας με πεσοκομμένα ή χωρίς δικαιώματα όσο και από τους εργοδότες που καρπάζονται τον πλοίο που παράγει η νέα βάρδια της εργατικής τάξης, διοντάς της ψήφου. Πιο συγκεκριμένα:

Υπάρχουν καταγγελίες, παράνομα και διαμαρτυρίες μαθητών ότι η δουλειά που αναγκάζονται να κάνουν στις επιχειρήσεις στις οποίες τους εδωκόσε ο ΟΑΕΔ δεν έχει καμία σχέση με την εκδικαστική που μαθαίνουν. Στις περισσότερες περιπτώσεις οι μαθητές του ΟΑΕΔ χρησιμοποιούνται ως φθινό ανειδίκευτο εργατικό δυναμικό και κάνουν όλη τις δουλειές που έχει ανάγκη ο εργοδότης, π.χ. μαθητές στην εκδικαστική της μηχανογράφησης λογιστικής, εργάζονται στα εργαστήρια νοσοκομείου... Είναι σαφές και εξηγείται από τα παραπάνω, πως το ενδιαφέρον από τον ΟΑΕΔ και τους εργοδότες για το πως πάει ο οποιοσδήποτε στην πρακτική του, είναι μηδενικό.

Η αμοιβή των μαθητευομένων ξεκινά από 300 ευρώ το μήνα και ανεβαίνει σταδιακά για να κάθεται από τα 4 εδωκότων που κάνα ο μαθητής πρακτική άσκηση. Πλήθος επιχειρήσεις θεωρούν διαθέσιμο κόστος και αυτά τα 9 περίπου ευρώ που δίνουν ημερησίως (τα υπόλοιπα καλύπτουν από τον ΟΑΕΔ). Αρκετοί μαθητές καταφεύγουν σε δει-

Σχολές παραγωγής φτηνού ανειδίκευτου εργατικού δυναμικού

Το διεκδικητικό μας πλαίσιο

Με βάση τα παραπάνω ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- Το δικαίωμα στη μάρωση για όλους. Ένα σχολείο που θα μορφώνει και δε θα εξοντώνει.
- 2ετή Δημόσια Δωρεάν Επαγγελματική Εκπαίδευση μετά το ενιαίο 12χρονο Βασικό Υποχρεωτικό σχολείο
- Αύξηση δαπάνων για την Παιδεία στο 15% του προϋπολογισμού
- Σχολείο δημοκρατικό που θα αναπτύσσει ολοκληρωμένες προσωπικότητες
- Σταθμική δουλειά για όλους με πλήρες αποδοχές και πλήρη εργασιακά - ασφαλιστικά δικαιώματα
- 1.300 ευρώ κατώτερη μισθολογία - 52 ευρώ κατώτερη μεροκάματο
- Δημόσια Υγεία - Παιδεία, Κοινωνική Ασφάλιση για όλους
- Δωρεάν μετακινήσεις για όλους τους σπουδαστές/μαθητές (πδο)
- Σύμφωνη εργασιακό εξοπλισμό και υλικοτεχνική υποδομή

- Διορισμό μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού

Για τις σχολές ΟΑΕΔ:

- Ο ΟΑΕΔ στις σχολές μαθητείας να εξοφλείται εργασία για όλους τους σπουδαστές στο αντικείμενο τους
- Να αμειβούνται με βάση την αντίστοιχη κλαδική συλλογική σύμβαση
- Μετά την αποφοίτηση η σύμβασή τους να μετατρέπεται σε οριστική
- Βίαιη εργασία με πλήρες αποδοχές

Για τα δημόσια ΙΕΚ:

- Κατάργηση των διδακτών
- Κατάρτιση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων. Ανά 2μηνο ΓΣ
- Συμμετοχή εκπαιδευτικού του Συλλόγου στη διοίκηση του ΟΕΚ
- Χρηρήση συγχρηματοδότη ΔΩΡΕΑΝ
- Κάλυψη εδωκότων για αναλόγου (φωτοτυπίες κλπ.)

τερη εργασία ώστε να μπορούν να εξοφλήσουν την επιβίωση τους και τη συντήρηση των οικογενειών. Μην ξεχνάμε πως η σύνδεση των μαθητών σε αυτές τις σχολές δείχνει πως οι μαθητές προέρχονται κυρίως από τα χαμηλάτα κοινωνικοοικονομικά τμήματα των πόλεων.

Οι μαθητές του ΟΑΕΔ παρ' όλο που προέρχονται κυρίως από τα «εργασιακά περιβάλλον», αφήνονται στους τεύερα άνεμοις όσον αφορά τα δικαιώματά τους, τι δικαιώματα, τις συμβάσεις, το ωράριο κλπ.

Το ωράριο δε των μαθητών, είναι εξοντωτικό. Ξυπνήματα τα 5ημάτια ώστε να πάσουν δουλειά στις 7, σχολάζουν το μεσημέρι περίπου στις 2, σχολάζουν από τις 4 ως τις 8 (3 φορές τη βδομάδα).

Σε υψότερα σχολεία, η κατάσταση είναι ακόμα πιο άγρια. Ιδιαίτερα στο χώρο των υψότερων ΤΕΕ έχει χαθεί κάθε έννοια δουλειάς σχολείου. Εκεί οριστικοί οι μαθητές που έχουν αποβληθεί νομίμως από το Γενικό σχολείο αντιμετωπίζονται ως «αποβλητά» που τους βέλουν στην

άνοια και το περιβόριο. Πολλοί μαθητές αναγκάζονται να παρατήσουν το σχολείο στον πρώτο μήνα κάθε σχολικής χρονιάς. Αρκετοί μόνον στην ίδια τρέλα λόγω απουσίας. Δηλαδή να σχολείο που δημιουργήθηκε από την πίστη της εργατικής τάξης, έτσι ώστε να μπορούν να μορφωθούν τα εργατοπαίδια που αναγκάζονται από το ίδιο το σύστημα να βγουν χωρίς στην παραγωγή, έχει εγκαταλειφθεί.

Με «μαθήσις πενας», πάροτι με 12ερα, εξαντλημένοι, άλλοτε 3ωρα και 4ωρα, χωρίς ασφάλεια,

να προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα.

Από τη μία βιάνουν τους ταξικούς φραγμούς στη μάρωση, και από την άλλη αντιμετωπίζουν όλη τη μάρση εκμεταλλεύζου που επικρατεί στις εργασιακές σχέσεις στο ασπαστικό, στους μισθούς. Είναι σαφές πως όταν υπάρχει ο κίνδυνος της απώλειας και το φράγμα της ανεργίας, όταν οι μισθοί δε φέρνουν, τότε δεν υπάρχει περίπτωση ο υψότερος μαθητής να ξεκουραστεί να διαβάσει, να αποδώσει στα σχολεία.

Στα Δημόσια ΙΕΚ κύριος φάρακας κατάρτισης στον οποίο ανήκουν είναι ο ΟΕΚ που υπάγεται στο υπουργείο Παιδείας. Άντιστοιχα και άλλα υπουργεία έχουν στην επιβλήμη τους, σχολές κατάρτισης, π.χ. σχολές Υγείας, σχολές τουριστικών επαγγελματιών κλπ.

Τα δημόσια ΙΕΚ και γενικότερα ο χώρος της κατάρτισης εδώ και αρκετά χρόνια έχει παραδοθεί στους ιδιώτες, είναι βαθιά εννοματωμένοι στον τρόπο κίνησης της αγοράς με βάση την κερδοφορία του κεφαλαίου. Αυτό σημαίνει πως ο χαρακτήρας των σπουδών καθορίζεται από αυτούς.

Το περιεχόμενο των σπουδών χαρακτηρίζεται από έναν υπερβολικά περιορισμένο ορίζοντα γνώσεων. Υπάρχει πλήθος εδωκότων, κατακεραματισμός επαγγελματιών που οριστικοί καθίστανται σκίνοια έναν νέο να έχει πλήρη γνώση αλλά κυριολεκτικά στένεμα των γνωστικών οριζώντων (π.χ. φωτογραφία - λογιστική).

Στα κατά όλα Δημόσια ΙΕΚ, υπάρχουν διδάκτορες που ακουμπάνε τα 800 ευρώ, πέρα από τα επιπλέον εδωκότα της εξετασίας. Οι μετατόνιστες σπουδαστές πληρώνουν κατ' άνωτονο λόγο που έχει ήδη κινητοποιήσει τους Συλλόγους σπουδαστών των ΙΕΚ.

Για το «εργασιακό μέλλον» των σπουδαστών, δεν υπάρχει καμία επαγγελματική εξασφάλιση, παρά μόνο παχιά υποσχέσεις. Στο πλαίσιο της πρακτικής οι σπουδαστές εργάζονται χωρίς αμοιβή, ανακυκλώνοντας άλλους σπουδαστές, παρέχοντας ουσιαστικά τομήμα εργατικό στις επιχειρήσεις. Στη λογική να μαθαίνουν να δουλεύει δεν διεκδικούν, ενώ και αυτοί αρκετές φορές αποσπάζονται σε άλλες εργασίες από την εκδικαστική τους.

Σε αρκετά επαγγελματία, διαπαιδαγωγούνται με την αντίληψη ότι δεν είναι εργατές, διοντάς τους στην οτιδήποτε προσπάθεια και στη οικοκράτηση των συλλογικών συμβάσεων και του συνδικαλισμού. Ο συνδικαλισμός μέσα στις σχολές είναι απαγορευμένη λέξη, ορατός ο ΟΕΚ δεν έχει φροντίσει να καθορίσει πλαίσιο εκπόνησης για μαθητές επαγγελματικά συμβόλια, γεγονός που ξεπερνάει τους από τους ίδιους τους σπουδαστές με τη συγκρότηση των σπουδαστικών τους Συλλόγων.

Αριστερά, η παράγκα στη σφαγή Καρατζά στα Γρεβενά χρησιμοποιείται για εστιατόριο και για να αλλάζουν οι εργάτες. Δεξιά, οι στανιάδες στο υπαίθριο εστιατόριο στην περιοχή Βελανιδιά Γρεβενών

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ

Ένα ακόμη μεγάλο έργο για τις ανάγκες του κεφαλαίου

Η Εγνατία Οδός είναι οίγουρα ένα έργο τράστοιο. Ξεκινάει από την Ηγουμενίτσα, διασχίζει όλη τη Δυτική, Κεντρική και Ανατολική Μακεδονία και φτάνει στον Έβρο.

Όταν ολοκληρωθεί οίγουρα θα είναι ένας δρόμος γρήγορος, που θα συνδέει τα Βαλκάνια με την Ευρώπη. Θα εξυπηρετεί τη μετακατάσταση επιχειρήσεων από την Ευρώπη σε βαλκανικές χώρες, με φθινόεργατικό δυναμικό, αφού θα διευκολύνεται η ταχύτερη μεταφορά των εμπορευμάτων.

Με λίγα λόγια πρόκειται για ένα έργο που το πληρώνει ο λαός, όμως στην ουσία θα εξυπηρετεί εμπορικούς και κεφαλαίου, όπως άλλωστε εξυπηρετούν όλα τα μεγάλα έργα (βλέπε γέφυρα Ρίου - Αντιρρίου - Ιόνα Οδός, που είναι στα οκάρια να ξεκινήσει - Αττική Οδός κλπ).

Βεβαίως από την Εγνατία θα περνάμε όλοι, όπως περνάμε και από το Ρίο, την Αττική Οδό κλπ.

Όμως ενώ τα έργα αυτά τα πληρώνει ο λαός ακριβά, τα ξαναπληρώνουμε για να περάσουμε. Στο Ρίο το χάρατί για το ΙΧ είναι 10,90 ευρώ. Για λεωφορεία και φορτηγά 60 ευρώ, αυτά τα μετακυλιούν στο εισιτήριο, στο εμπόρευμα, δηλαδή πάλι εμείς τα πληρώνουμε.

Στην Αττική Οδό, το ΙΧ πληρώνει 2,70 ευρώ, ανάλογα θα είναι και στην Εγνατία στην Ιόνα Οδό και σε όλα τα συγχρηματοδοτούμενα έργα που γίνονται.

Προκύπτε, λοιπόν, το ζήτημα, τι έργα γίνονται, για ποιόν γίνονται, ποιες ανάγκες υπηρετούν, ποιες τα πληρώνει.

Δεν είμαστε σοσιαλοδωροί, ούτε εργατίες των πάντων. Είναι αναγκαία να γίνουν πολλά έργα, όμως θα πρέπει να γίνονται

με προτεραιότητα, σχεδιασμού και κυρίως να εξυπηρετούν λαϊκές ανάγκες, χωρίς συγχρηματοδοτήσεις και χαράτωμα για να τα εξασφαλίσουν ο λαός.

Για παράδειγμα, προτεραιότητα έχουν τα έργα αντιπλημμυρικής προστασίας για να σταματήσουν να πνιγονται με ένα πρωτόβραχι οι φτωχογενιές, προτεραιότητα έχουν τα έργα αντισεισμικής προστασίας. Να μην ξεχάσουμε ότι βρισκόμαστε σε μια χώρα ιδιαίτερα σεισμογενή και ο κίνδυνος ορισμών τέτοιων που θα βρήνουμε πολλούς λαϊκούς νεκρούς από το σεισμό, του '99 παραμένει.

Προτεραιότητα έχουν χιλιάδες αίθουσες δόξαλας στην πρωτεύουσα, δευτεροβάθμια και τρίτοβάθμια εκπαίδευση.

Προτεραιότητα έχουν να γίνουν νοσοκομεία - κέντρα υγείας κλπ. Το ότι λοιπόν, ο προσανατολισμός είναι διαφορετικός από τις λαϊκές ανάγκες έχει να κάνει με το γεγονός ότι αυτές οι κυβερνήσεις εξυπηρετούν συμφέροντα του κεφαλαίου και όχι του λαού.

Να γιατί αυτές οι πολιτικές, αυτές οι κυβερνήσεις είναι κόντρα στα λαϊκά συμφέροντα και γιατί είναι επιζημία για την εργατική οικογένεια, να γιατί είναι ανάγκη η απαλλαγή ο λαός απ' αυτές τις κυβερνήσεις και να παλέψει για μια λαϊκή οικονομία και εξουσία που θα λειτουργεί στην κατεύθυνση εξυπηρέτησης των λαϊκών αναγκών και όχι του κεφαλαίου.

Στο πέλατο του Μαλικιάου στα Κουμένια Βοΐγια ο συνάελφος δανάει τις 6 μέτρα παταίνες στο πωθεινά

Τριτοκοσμικές συνθήκες εργασίας

Τις ανυθικές εργασίες που επικρατούν σε όλη την κλίμακα της Εγνατίας Οδού θα μπορούσε να τις χαρακτηρίσει κανείς τουλάχιστον τριτοκοσμικές.

Οι μεγαλύτερολόβοι, οι υπεργολάβοι, όλοι οι αστυνυθικές που δραστηριοποιούνται ο' αυτό το έργο ζουν το γρυμίο αιωανα-παρβαρίσας κάθε εργομίου δικαιωμάτων.

Η οκμήπιη, καθημερινή απαειόλη των κρατικών μηχανημάτων ελέγχου, σπάζει το γέρι τις εργομύσας να αιθαρείται, να λειτουργεί αούδοθα, να μην υπολογίζει την ανθρώπινη ζωή, να παραβαρίζει Συλλογικές Συμβάσεις, ωφάρια, να απαοοοοοί ανασοαλί-στο προσωπικό.

Οι φιλότιπες προσηπιές που μπορεί να γίνονται από κάποιες υπηρεσίες των ΚΕΠΕΚ (Κέντρο Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου) δεν λύνουν το πρόβλημα.

Και αυτό γιατί τα ΚΕΠΕΚ, οι Κοινωνικές Επιθεωρήσεις σε όλες τις πόλεις της κλίμακας της Εγνατίας υπολοτομύονται. Το προσωπικό είναι ελαοιστο, όπως ανυπάρκτα είναι τα αυτοκινήτα (είναι απαραίτητο τζιμ λόγω της φύσης του έργου), ανυπάρκτα είναι τα όργανα μέτρησης σημο-οφομύσας ρυθμίσεις μεσα στις οθάνες. Αυτό ομυβαρύνει παρά τις μεγαλοστομίες της κυβέρνησης και του υψομυσογού Απαοοοήσης κ. Γιακομιάτου για πρόληψη προσωπικού και άλλων μέτρων που τα έχουμε α-

κούσει εκατοντάδες φορές τόσο από τη σημερινή όσο και την προηγούμενη κυβέρνηση.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στη οθράγγα του Ανήλιου στο Γιάννενα οι εργάτες, μας είναι ότι τους βιάζουν είνυ ακαιθόμύς από την ελλημική εξοερσίμιο. Οι εργομύτες χρησιμοποιούν εκρηκτικά και μηχανήματα μη κατάλληλα για οθράγγες (πρέπει να φέρουν ειδικό καταλυτικό με ανυπάρκτο η ελλημική εξοερσίμιο).

Ανάλογα πρόβληματα ανυμπε-οπομύονται οι εργομύτες σε όλες τις οθράγγες της Εγνατίας.

Σε κανένα εργομύτο δεν υ-περβαρίζω χάρος φαμύτο, χάρος για να αλλάζουμε οι εργάτες, δεν υπάρχουν στελεχωμύενα ασθενο-φόρα, ιατρεία κλπ. Είναι χαρα-

κτηριστικό, στη οθράγγα των Γρεβενών, στη θέση ΚΑΡΑΤΖΑ, ο μηχανικός ασφάλειας μας υπεπέδειξε... την καλύβα του Καραγιώκη, για χάρο να τράνε οι εργομύτες και να αλλάζουμε (βλέπε φωτογράμμιο), επίσης το ασθενο-φόρο που υπάρχει εκεί έχει και το 4 λούτρα οκοομεία.

Τα ωφάρια είναι εξανθιπτικά σε όλα τα εργομύτα, 12 15 ώρες δουλείας, οι εργατίες πωθεινά βίνυ. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο-πομύ βρεθίμιας αντιπροσώπια της Ομοσπονδίας με το Σύνδ-οκο Ιωαννίνων στο χωριό Χρυσοφίττα, η ώρα ήταν περσομύε-νες 7 και στο καφεμύτο του χωριού δεν είχε έρθει κανείς εργάτης. Ρωτήσαμε τους λόγους. Η απάντηση ήρθε χωρίς περι-

σοφείας; Εχόλομε στις 7, στο καφεμύτο κατεβαίνουμε (όσοι μπορούμύ από την εξανθιπία) μετὰ τις 8:30. Ανάλογο είναι η κατάσταση με τα ημερομύμια, την οθράγγη των εργομύτων.

Όσο παραβιάζονται απλά οι ομυβάρσεις τα μερομύμια είναι περισσότεροε περιπομύοι είναι κάτω και απ' αυτή τη ομυβαρία της ξερωμύτας των 29 ευρώ της ΓΣΕΕ.

Οι εργομύοι πεσοκομύουν την ασφάλιση των εργατών και το ΙΚΑ μύμιατα των υπάου του δικαιομύ...

Μαζί με όλα αυτά βουλεύει η τρομοκρατία της εργομύτοιας, οι εκομύκτικες απομύσεις, το τομύοιο όπομύοι πάει να οπώκοει κεφάλι.

Απάντηση στα στηρίγματα και τους απολουντές του συστήματος

Συνάδελφοι,

Σήμερα, πραγματοποιούμε τη δεύτερη Ολομέλεια της Διοίκησης της Ομοσπονδίας μετά το 21ο Συνέδριο. Ο εξεζητός που μεσολάβησε στο σύναγμα χρονικό διάστημα που πέρασε επιβεβαιώνει στο σκεπτικό της εκτιμήσεώς μας για αδυναμία της επίθεσης του κεφαλαίου στο σύνολο της ζήτησης της λίστας αμειψιών, με τις πλάτες των κομμάτων της πλουτοκρατίας, ΝΔ - ΠΑΣΟΚ και τη στήριξη από το συνδικαλιστικό ελίτ της πλειοψηφίας σε ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ.

Η Εθνική Συνδιάσκεψη κορυφής των 27 ημερών της ΕΕ αποδόθηκε ενόχληση των αντιδραστικών, αντιλαϊκών, αντεργατικών μέτρων. Οι νέες αποφάσεις τους ενισχύουν τη βαρβαρότητα της επίθεσης του κεφαλαίου, επιταχύνουν τις αντιδραστικές αλλαγές, παύρουν νέα να αναζητούν μέτρα, που διασφαλίζουν κάθε εργατικό δικαίωμα. Τα σύνολα των βαρβάρων μεταρρυθμίσεων ενισχύονται στη Στρατηγική της Λισαβόνας και προβάλλουν τη ολοκλήρωση της κατάρτισης του σταθερού χρόνου εργασίας με τη ενίσχυση του αμειψιών 12 ωρών, τη δουλειά στο σπίτι, την τριετή εργασία, κατά ανασύνταξη την κατάρτιση των αυθαίρετων αμειψιών, της ασφαλιστικής των εργαζομένων, την αναπλήρωση των ασφαλιστικών, αντιστάθμισαν δικαιοσύνη, την εξομάλυνση της διαστρωμάτωσης της Ζήτησης της Πλατφόρμα. Αποφασίζουν την πλήρη και με ευλόγεια εφαρμογή της οδηγίας Μπλοκστάιν που θα σημάνει την επιτάχυνση της κατάρτισης του ΣΣΕ, του σταθερού χρόνου εργασίας, της αναπλήρωσης και του παραρτήματος κτηνημάτων του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Οι 27 ημέρες της ΕΕ για να εφαρμοστούν με καλύτερους όρους και προϋποθέσεις τον εργατικό μεσοκύριο, που αποδοθούν για να υπερασπίσει τη Στρατηγική της Λισαβόνας, δεν παρέλκουν να βάλουν χέρι και στο εργατικό μεσοκύριο καθορίζουν των χωρών - μελών της ΕΕ. «Πρόσκληση Μοχάβ» Για την Εργατική Νομοθεσία, ένα αναμονή στην νέα βάρβαρη αντιεργατική επίθεση. Προσέτα να βάλουν στο θέλημα των εργατικών δικαιωμάτων. Καταδείχνει κάθε δικαίωμα άμυνας και διεκδίκησης. Πρακτικό σημείον, κατάρτιση, αναπλήρωση κάθε συνδικαλιστικού δικαιοδότης, κατάρτιση κάθε αυθαίρετης διαπα-

να βγάλουν συμπεράσματα. Νο κατόπιν ουτέ τις πλειοψηφίες που με κάθε μέσον κρούουν το συνδικαλιστικό κίνημα άμυνα των απορροφών της ΕΕ. Το κλειστότητα των κεφαλαίων. Νο βάλουν πλάτη να απολαχτεί το εργατικό κίνημα από τον κυβερνητικό - εργατικό συνδικαλισμό.

Γίνεται πλέον φανερό, πως μοναδική ελπίδα για την εργατική τάξη είναι η ενίσχυση του ταξικού πλάτους του εργατικού κινήματος, του ΠΑΜΕ. Ο χρόνος επιβεβαιώνει και αναδεικνύει το ΠΑΜΕ ως τη μοναδική δύναμη που μπορεί με συνέπεια να αντισταθεί στην "πύλη της εργατικής τάξης" να συμβάλει στη διασφάλιση των προϋποθέσεων για τη σύγκρουση της εργατικής τάξης με την τέρση των καπιταλιστών.

Συνάδελφοι,

Όλο το παραπάνω επιβάλλουν την ανάγκη να αναζητήσουμε στην ίδια σφαιρική επίθεση. Μας βάλουν μπροστά σε ορσάρ και ανέντα κοθήκων. Οι αγώνες μας οδηγούν να μην έχουν άμεσο αποτέλεσμα, είναι άδικα αγώνες που κλιμακώνουν μακροπρόθεσμα, στελεχώνουν ανεπιτυχώς, βάζουν νέες δυνάμεις στη μάχη, αποκτούν εμπειρίες, πλάθουν να νέα παιδιά που μιλάνουν στην παραγωγή, βοηθούν να κατοπύνουν οι εργαζόμενοι την κοινωνική τους θέση. Παράλληλα πρέπει να προσανατολιστούμε για δουλειά μας και εκεί που θα κερδίσουμε ή κάθε αποκόμδος και η οικογένειά τους. Δεν θα μας εμποδίσουν κανένα εργατικό αν δεν μας δει κοντά το στο σπίτι, το εργοστάσιο, τον κάθε χώρο δουλειάς. Εκεί που δουλεύουμε το ωράριο που δεν εφαρμόζεται η ομειψία, εκεί που το μέτρο υπεργισίας και ασφαλείας είναι ονομαστικό, εκεί που η τρομοκρατία βουλεύει, εκεί που η εργοδοσία ισοπεδώνει την οφειλετότητα του κάθε εργαζομένου.

Σήμερα, που δεν υπάρχει οπτι να μην έχει ενεργά, δεν μοιάζουν να περιμένουμε να αναγκαστούν το ζήτημα της ανεργίας όταν θα γεμίσουν οι πότρες και το κορυμμένο με ανεργούς ακοφώνους. Πρέπει από τώρα να το ξεβιδώσουμε, να του δώσουμε τις προηγούμενες του δικαιοσύνη, να αναδείξουμε με τις προηγούμενες οπτι που το γεννάμε. Άλλωστε το σταίχια δειχνούν ότι η ανεργία κτυπά απειλητικά πλέον τον κλάδο.

μάτευση, κατάρτιση κάθε νόμου που περπατεί την ουσδοσία των εργαζομένων, ενίσχυση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, περιωρισμό και αναπλήρωση άδειων, επιδομάτων και άλλων δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, συνάδελφοι, αμφιβολία ότι αυτές οι αποφάσεις απειλούν και προβάλλουν την κεφαλαρία του κεφαλαίου, βαρβαρότητα την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης. Σημειώνουμε ότι ο προβλεπόμενος δώδεκω πενήταμος να υπολίσσεται το σύνολο των βαρβάρων μεταρρυθμίσεων, κινώντας μάλιστα σαφώς ότι δεν θα διατίθεται να χρηματοδοτήσει την συντακτική βία και ποσότητα.

Σ' αυτή τη γραμμή της ΕΕ συντάχθηκε και το ΠΑΣΟΚ και οι άλλοι ευρωλαίνοι της χώρας μας.

Ενα δεύτερο στοιχείο, που πρέπει να πάρουμε υπόψη, είναι οι λεγόμενες προγραμματισμένες εξομάλυνσεις του ΠΑΣΟΚ. Τις θεωρούμε επικίνδυνες, όχι γιατί δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, όχι γιατί είναι στοχαστικά στο μάτι του λαού, αλλά γιατί ο λαός καλείται άλλη μια φορά να διαλέξει τον καλύτερο διαπραγματευτή της σφαιρικής του. Καλείται να διαλέξει ποιος θα τον εκφράσει, θα τον κλέψει με περισσότερο διαφανή παροχή και θα περπάτη το δικαίωμα στο σπίτι δουλειά, τη συνταγή, τη ζωή. Καλείται να διαλέξει ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ, που το κάνει

συνκλιμαμένα, ή τη ΝΔ που το κάνει σπρόκλυπτο.

Είναι αίσιμα, ότι το ΠΑΣΟΚ δεν ξεφεύζει ούτε κεραίο από τις κεντρικές επιλογές του κεφαλαίου. Αυτές υπερίσταν με ανένταξη - σμύρτα της υπηρεσίας η ΝΔ - κι αυτές θα υπερίσταν ξανά σε περίπτωση επιστροφής του στην κυβέρνηση. Το πρόβλημα σήμερα που αντιμετωπίζει το ΠΑΣΟΚ είναι ότι η ΝΔ υποκατά τη δική του πολιτική να διακρίνει να κερδίσει την εμπιστοσύνη του κεφαλαίου για να επανέλθει.

Στη ΓΣΕΕ δεν άλλαξε τίποτα, παραμένει μια πλειοψηφία που βάζει πλάτη να περνών το σκείριο της εργοδοσίας, μια πλειοψηφία - παράρτημα της εκάστοτε κυβέρνησης

στην κυβερνητική εξουσία. Είναι όδω προσηύχτη η ανακατασκευαστική επίσημη πολιτική, όπου σήμερα δεν προτείνει αναμορφωτική και μισή εργασία για 4 χρόνια, αλλά πληρωμένη από το κράτος κλιμακωτά, δηλαδή 100% τον πρώτο χρόνο, φθινόντας το 25% τον δεύτερο, απαλλοτριώνοντας ανεργούς τους επιχειρηματίες από οποιαδήποτε υποχρέωση σπένδουν στους εργαζόμενους, παρήγορος φορολογικό και οικονομικό κίνητρο στα επιχειρηματίες που να κάνουν προώθηση από χρησιμότα του κρητικού παράρτημα.

Στις προτάσεις του για το

Ασφαλιστικό, συνεχίζονται την πολιτική των προηγούμενων 20 χρόνων που ήταν στην κυβέρνηση, προτείνει την αύξηση των ορίων αναδιάρθρωσης, τον περιορισμό και καταργηση των ΒΑΕ, το κίνημα των ομοσπονδιακών των ταμείων, τις συντάξεις πέντων και εξομάλυνση.

Ενα τρίτο στοιχείο, που πρέπει να πάρουμε υπόψη, είναι το ΣΣΕ συνταξιοδότη της ΓΣΕΕ. Αν και ο συνταξιοδότη πλάθεται να διακρίνει της Ομοσπονδίας μας ήταν σύνδεσμο (ορισμένοι

ΠΑΜΕ, από την άλλη.

Δεύτερο συμπέρασμα, είναι ότι οι δυνάμεις της ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - ΑΠ επιβεβαιώνουν τη γραμμή της ταξικής ανεργισίας που με ανένταξη σκηνόθησε η ΓΣΕΕ την τριετία που πέρασε. Δεν έβγαζαν ούτε λεπτό από τη λαγυκή της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου, της καπιταλιστικής οντότητας, της ουσιαστικής της ανεργισίας της οικονομίας. Χρησιμοποίησαν όλα τα επιχειρήματα του ολοκληρωτισμού του ΣΕΕ για να απειρήσουν αυτή τους τη γραμμή. Για άλλη μια φορά επιβεβαιώνουν ότι είναι το μαρκούχιο του κεφαλαίου μέσω στην εργατική τάξη, επιβεβαιώνουν πόσο χρησιμό είναι για το σύστημα και πόσο επικίνδυνος είναι για την εργατική τάξη.

Τρίτο συμπέρασμα, είναι πως αυτή η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ ούτε θέλει, ούτε μπορεί να οργανώσει την πύλη της εργατικής τάξης, δεν θέλει και δεν μπορεί να αναδείξει το πραγματικό πρόβλημα της εργατικής τάξης, να αναδείξει τις οπτιες που το γεννάει και το αναπορρώνει.

Τέταρτο συμπέρασμα. Στη ΓΣΕΕ δεν άλλαξε τίποτα, παραμένει μια πλειοψηφία που βάζει πλάτη να περνών το σκείριο της εργοδοσίας, μια πλειοψηφία - παράρτημα της εκάστοτε κυβέρνησης που θρέφεται παλαιόμορφα από τον πλούσιο που παράγει η εργατική τάξη.

Τέλος, οι εργαζόμενοι πρέ-

Το ζήτημα της ιδιωτικοποίησης της Παιδείας, της Υγείας, πρόκειται πλέον τρέφει διαφορετικές αποκρίσεις κάθε εργατική ογκοκένια.

Το συνδικάτο, λοιπόν, πρέπει να προσανατολιστεί η δουλειά τους σ' αυτή την κατεύθυνση, δηλαδή της ανάπτυξης της δράσης εκεί που ζει και δουλεύει ο οικοδόμος, ο κάθε εργάτης, παρεμβαίνοντας να είναι το παράλληλο, θίνοντας βαρος στους αναδόχους μετανάστες και τις οικογένειές τους.

Συνάδελφοι,
Το δικό μας γνήσιο ενδιαφέρον στην ορόσημη της α-πόρφορ μας για να συλλληθώ στην σία 8 Μάρτη και την ο-περσία της 29 Μάρτη. Ανοδείχη ότι ήταν επιβεβλημένο αυτή η ανάπτυξη μας στις δουλειές του κεφαλαίου και τα πολιτικά της στήριξη. Η α-πόρφορ για αυτονομισό των ο-γκών μας αμψη ή συλλογική συμβάση σ' ένα ευρύ πλαίσιο διεκδικήσησ με Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα, αματεία, που δραστηριοποιούνται στο πλαίσιο του ΠΑΜΕ, σπανάει ξεχωριστή σημασία ως ως απόμνημη δύναμη, αλλά κυρίως ως προσπάθεια ενωσιακή της πάλης της εργατικής τάξης σ' ένα πλαίσιο διεκδικήσησ που σπανισό στο σύνολο των αναγκών της εργατικής ογκοκένιας, αναδεικνύοντας παράλληλα πίσω σφαιρικές είναι αυτές ο αυτονόμησ.

Με τις οργανωτικές μας κινήτοπονησ δώσησ ανάπτυξησ στα στήριγμασ και τους απολογητήσ του συστήμασ, δώσησ ανάπτυξησ στο ΣΕΒ και τις άλλες εργαδοτικές οργανώσησ που διακονώ ενάνη τη συστήτησ της αντικατάστασησ των συλλογικών συμβάσησ με συμβάσησ προσωπικές, στυγερωσνάσ να κρησούν το θέμο στην ε-πικρατοπία, να το δουλέψουν μισροσάσ επί της Εθνικής Σύμβασησ του 2008.

Με την αλληλεγγύησ και η ο-περσία συσώσησ μεγάλη επισημύσ παρεκκλάσ παρά τις ο-περσησμένες προσπάθειες του κυβερνητικού - εργοδοτικού

συνδικαλισμού να υπονομείσει αυτούσ τους αγώνεσ, αποπολιτίζουσ οργανώσησ από αυ-θρόνηουσ του.

Συνάδελφοι,
Εχουν γίνει πέντε συναντή-σεισ με τους εργοδοτέσ Αξιοποινώτασ τη συμβάση των 0,77 ευρώ που υπεργάζου η ΓΣΕΕ και το 5,1% από την 1η Μάη σκόλασών στο 6%. Προσθή-σασ για νέα συνάντηση την η-μέρη της απεργίασ, δεν έγινε όμως κατορθώσ γιατί είχα ε-κλογέσ ο ΣΥΕΑΤ, ο Συνδικώσ των μεγάλων εταιρειών.

Ο χρόνος αναδεικνύει το ΠΑΜΕ ως τη μοναδική δύναμη που μπορεί να συμβάλει στη διαμόρφωση των προϋποθέσεων για τη σύγκριση της εργατικής τάξης με την τάξη των καπιταλιστών

Η γνώμη μας είναι να πιεσώσησ σκόμω μέσο στην Απλή, με ισοψη πάλησ το συλλλητήριο και βέβαια με την ο-περσία την 1η Μάη, Αμώσως μετά την Πρωτομηνό η Εκτελεστική να αποφασίσου το σπώ-μένο θέματο σκηνώσησ τα πε-ριβόρια που υπάρχουν.

Συνάδελφοι,
Σ' ένα μάχη ο οικοδόμοσ, η εργατική τάξη συνολικά της χώρασ μας, οι εργάτες όλου του κόσμου, υστίζουνησ με ο-γκονομική τα χαρακτωριστικά ε-κείνα που θα βοηθήσουν την εργατική τάξη να κόνει ένα βήμα παραπέρα θα μινει στον επε-τετακό χαρακτωρίο.

Σήμερο, που οι σφίρησ του απορτισμοισμού, της οσοαπολυ-μοκρατίασ και του νεοεργλευ-δωρισμού, προσπαθούν να πεί-σουν για το πλάσ της εργατικής πάλησ και τρέλουν τη λογική της συνείδησησ, της εργασο-μικής ερήνησ, αήμερο που προ-σπαθούν να πείσουν ότι ο α-

γώνεσ δεν φέρουνησ αποτελέ-σματα ότι το βάλωμ και το σκόμω του κεφαλήσ είναι η Απλή, είναι ανάγκη να έχουμ ανοκτικό το μέτωπο ενάνη σ' αυτέσ τησ λογικήσ, να σταλώ-σασ τη συνείδηση της εργα-τικής τάξησ να γίνεται όλο και πιο ορτώσ ότι το σκόμω του κεφαλήσ η υπαγωγήσ, πολ-λοπλοήσ της φρονιτικήσ αν-ωθενείσ στη ζωή, τη δουλειά, στη κατακρήσησ, δηλωσική ευνοκότερησ προϋποθέσησ στον εργοδοτήσ για να συμπί-ζει πρόσ τα κάτω μισθήσ, η-

δικωκόμω που συναντιέται, τα ζήτημασ του συσθεματικό δύν-αμησ, του όλου των δυνάμω-ν του συμβασιούσ στο εργα-τικό κίνημο, του πλάσ του κομμάτησ του ρόλου της ιστορικήσ αποστολήσ της εργατικής τάξησ και της πάλησ για την κατήρηση της εκμει-τολευσικήσ και βέβαια αυτή η προσπάθεια να λειτουργήσ στην κατεύθυνση της επιτυχίασ του σκευτηρωσών των ταξικών δυνάμων.

- Να οργανώσησ περιοδεί-σασ σε γαπή, μεγάλοσ χωρόσ δουλειάσ.
- Στο έργο του Μολακού και σε όλη την κλάσησ της Ενω-τιάσ όλο επιβλήτω να ενι-σχύουνησ την παρέμβήσ μας και με κεντρική βοήθησ.

Συνάδελφοι,
Το εκδοήμερο που μινει μετά το Πάζα πιστεύουνησ ότι είναι αρκετό να οργανώ-σασ με τη δουλειά μας να έ-χουμ αποτελεσματική παρ-ομοσία σπουσ χωρόσ δουλειάσ, να έχουμ μαζικότα, παλμό και μαχητικότα ο απεργιακήσ σκευτηρωσών.

Η απεργία την 1η Μάη δεν κλάσησ να κινώσ τον κινήτο-ποισμό του κλάδου, του τα-ξικό κινήτωμ και μετά πώμ να διακοπήσ.

Εχουμ μπροστά μας σοβα-ρό ζήτημα, της Κοινωνικήσ Ασφάλησ, της Υγείασ, της Παιδείασ, ζήτημασ δημοκρα-τικόσ συνδικαλιστικόσ διαμορ-φώτησ και ελευθερωσ, που θα πρέπει να οργανώσησ να θα δουλέψου με το σπώμω δια-σπασίμω. Εχουμ μεγάλοσ χω-ρόσ δουλειάσ να παρεμβήουμ να σοβαρώσ προβλήμασ που ο-νητωσύνουνησ εκεί ο συνδωλέσ.

Ειδικά, για την Κοινωνική Ασφάλησ θα διαμορφώσησ συγκεκριμένο σχεδίο δράσησ ώστε ο κλάδωσ να ετοιμασεί έ-γκωμω να αναμετρήσ με το ο-νητωσολογικό μέτρο και να διεκδικήσ τους ατόμωσ πα-λήσ για την οσφήσ των συντά-ξων, τη μισθώσ του οφού πλά-κισ, την υπερωριακή και δευ-τερωσ των Βαρέων - Ανθυγιει-νώσ επαγγελμάτων.

ΚΑΤΑΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Εργατικό έγκλημα στο νησί

Ακόμα ένα εργατικό έγκλημα έγινε στο νησί μας, το Σάββατο 24 Μαρτίου, στο χωριό Μυρτιά, του δήμου Στάιρων. Ο 49χρονος αλλοδαπός, αναδόχωσ οικοδόμοσ, Αστρίο Χάιρο, έφερε την τελευταία του πνοή στην οικοδομή όπου εργάζοντο από ηλεκτρομηνήσ, ένα δεύτερο αναδόχωσ οικοδόμοσ Τζεράτ Φερράι, 41 ετών, τραυματιστήσ σοβαρά.

Να σημειώσησ ότι από τη συγκεκριμένη οικοδομή περνούσ η-λεκτροφόρα καλώδια της ΔΕΗ σπώσ το κακό δεν άργησε να ερθεί σφώσ αδερφόρωσ που μετέβηρωσ ο άτυχωσ εργατικόσ οικοδομώσ στο καλάδι.

Το ερώτημα είναι:

- Γιατί οι εργάσησ στην οικοδομή δε σταμάτησαν μόνη η ΔΕΗ να απομακρύνει τα καλώδια, ώστε να εργάζοντο με ασφαλήσ οι ο-ικοδόμοι;

- Ποσώ θέματα πρέπει να θρηνησώ η εργατική τάξη σκόμω για να πωρνήσων μέτρα Υγείασ και Ασφαλείασ σπουσ χωρόσ δουλειάσ;

Πότε θα λειτουργήσ επιτέλωσ Τμήμα Τεχνικήσ Επιθεώρησησ στη Ζάκυνθο ώστε να εφαρμόζησ μέτρα για την Υγεία και την Ασφάλησ των εργαζόμενων για να σταματήσ η αουδοσία των εργα-τώων, ιδιαίτερα στον κατασκευαστικό τομέω, που είναι οδυνηρό αποτέλεσμα για τις εργατικές ογκοκένιας;

Ενεσ χρόνω και κάτι έχει συμψηρωθήσ από τον ίδιο χωμό του χωριού πρσός στην ανεργώρησ οικοδομή «Βερόσολωσ» και ο ισπαρήσ για μέτρα έχουμ μινείσ στα λόγια.

Η οργή και η αγανάκτηση έχει ξεχειλίσει

Ο ευθέωσ της κωβήσησ, του υποπου Αποσώλησησ της Τοπικήσ και Νομαρχικήσ Αυτοδιοικήσησ είναι μινάμεισ σφώσ είναι ανώχουμ, νομισματέσ, της κερδοσκοπίασ και αουδοσώσ του κεφαλήσ.

Καλούμησ την εργατική τάξη του νηιοσ μας να ενωσιαθήσ απο-σπαστικόσ στην κυβερνητική και εργοδοτική αουδοσία που θέλωσ εργάτησ βρωσ στο βωμό του κέρδωσ, αδωρσώντασ για την ανθρωπότη ζωή.

Καλούμησ τους εργαζόμενωσ στην οικοδομή να πάρουν την υπό-θεση της προστασίασ της βίασ της ζωήσ τους στα δικά τους χέρω.

- Τάρω μέτρα προστασίασ των εργαζόμενων στην οικοδομή και εργοδο-τών.

- Να εφαρμόζησ το δυνήμερο, το αμώρη εργάσησ, η Συλλογική Σύμβαση Εργάσησ και η εργατική νομισματία Απαιτούμωσ.

- Τεχνική Επιθεώρησησ στη Ζάκυνθο, ΤΑΡΑ - Ενετικήσ και τεκνωσικόσ έλεγχόσ από ΙΚΑ και Τμήμα Κοινωνικήσ Επιθεώρησησ Ζάκυνθο.

- Απορνήσ των Επιτροπήων Υγείασ και Ασφαλείασ.

Ατυχήματα στην οικοδομή

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τησ 23/2007, ο αναδόχωσ Πετέρωσ Σινεντήν, 18 χρόνωσ, αουδοθήσ, όταν ένεσε από σκαλωσ που χρησιμοποιούσε για να βωσθήσ αποθήκη καταστηματοσ στην οδό Αγίου Διονυσίου, ο αναδόχωσ κατασκευαστήσ στο Τζώμωσ Νοσοκομείο Πειραιά, όπου διασώθησθεσ από ο θάνατοσ του.

ΛΑΡΙΣΑ
Τησ 15/3/2007, ο αναδόχωσ Ζαρούδησ Στ. Ηλίασ, 63 χρόνωσ, εργαδοτήσ και τεκνωσικόσ έλεγχόσ από μεγάλο βωμωπιάνωσ ενώ εργαζότοσ σε βόθωσ τρώμωσ μέτωποσ στον υπο κατασκευασό δρωμω Σπώρλωσ - Βουνοσπολήσ, στον Ολμωπο.

Ο αναδόχωσ καταστάτωσ από την Κωλάδα Λαρίασ και πταν εργα-τήσ στην κατασκευαστική εταιρεία «ΙΑΣ-ΑΤΕ».

ΑΘΗΝΑ (ΑΡΧΟΠΟΛΙΣ)
Τησ 27/3/2007, ο αναδόχωσ Μανώλ Πικου, 31 χρόνωσ, έχασε τη ζωή του, όταν «υψηλώθησ» από το ρέμω, ενώ δουλεύεσ σε έρ-γε με κρησπορσ, στον Πάρκοωσ Αριστοτέλωσ, στην ομοβλήσ της λεωφορρωσ Κηφισώσ με την Αγ. Κωνσταντήσ.

ΑΘΗΝΑ
Τησ 27/3/2007, ο αναδόχωσ Μελίω Κάλω, 38 χρόνωσ, τραυμα-τιστήσ όταν ένεσε από ύψωσ 3 μέτωμ, ενώ δουλεύεσ σε εργοτέ-ρωσ στην οδό Ανοκώσ, πίσω από τον Άρειο Πάγο.

ΧΑΝΙΑ
Τησ 22/3/2007, 42χρόνωσ αναδόχωσ, οδηγώσ αυτοκινήτωσ που εκτέλωσ εργάσησ για σπώρτωσ υλικών σε Αστρωμω τραυμα-τιστήσ σοβαρά στο κεφάλι και το βωρκα.

Στη μνήμη

Την Τρίτη 27/3/2007 απεβίωσ η Μαρίνα Μπώμω, μινέρω του Ηλία Μπώμω, γραμματέωσ του Συνδικάτωσ Οικοδόμωσ Ζά-κυνθοσ. Στη μνήμη της και αντί για στεφάνη, η διοικήτωσ του Συν-δικάτωσ προσέφερε 200 Ευρω εισήχησ στην «Πανοικοδομική».

ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΤΑΞΙΚΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ ΣΤΙΣ 29 ΜΑΡΤΗ

Ακόμα πιο δυνατοί προχωράμε μπροστά!

Η τον μια μεγάλη απεργία. Μια πετυχημένη εργατική κινητοποίηση. Χιλιάδες εργάτες και εργάτριες ανταποκρίθηκαν στις 29 Μάρτη στο κάλεσμα των ταξικών συνδικατών και του Πανεργατικού Αγώνατικού Μετώπου και έδειξαν τη μύλη για τις νέες κλαδικές συμβάσεις. Μόλη για το μεροκάματο, τους μισθούς, τις συντάξεις, την Υγεία και την Παίδεια. Έξω από τα εργοστάσια και τα γραπτά, στις πύλες των μεγάλων επιχειρήσεων, χιλιάδες εργαζόμενοι και ειδικά νέοι εργάτες πεσφιμόρησαν την απεργία τους. Σε όλη την Ελλάδα, χιλιάδες και χιλιάδες αναμετρήθηκαν με την εργοδοσία, κόντρα στο κλίμα της εργοδοτικής τρομοκρατίας, απειλώντας αυτοί που τους σκότωνε.

Η επιτυχία της απεργίας, που κέρησαν οι 8 ομοσπονδίες του ιδιωτικού τομέα, 13 εργατικά κέντρα και εκατοντάδες σωματεία σε όλη τη χώρα που παίρνουν μέρος από τις γραμμές του ΠΑΜΕ, οι μεγάλες συγκεντρώσεις σε πάνω από 50 πόλεις, ο παλμός, η αποφασιστικότητα και τα συνθήματα των απεργών - διαδηλητών μαρτυρούν τους γερούς δεσμούς της εργατιάς με τα ταξικά συνδικάτα. Ήταν φηφός

εμπιστοσύνης στη γραμμή της ταξικής πάλης, της αναμέτρησης με την εργοδοσία, την Ευρωπαϊκή πολιτική, την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και το σύνθημα

που βοουτάρωναν σε όλες τις απεργιακές συγκεντρώσεις έδνε το στόμα των κορών: «Εργάτες, φοιτητές, με μέτωπο απαντάτε στις πολυεθνικές!».

Αυτό το «μέτωπο αγώνα», ενάντια στην κυβέρνηση και το συμβιβασμό, υπέρηρες η εργατική κινητοποίηση, επιβεβαί

ώσαντας και ενισχύοντας τις βαθιές ρίζες των ταξικών συνδικατών στους χώρους δουλειάς, δυναμώνοντας ακόμα περισσότερο την ακτιβιστική

ΠΑΜΕ. Η κινητοποίηση αυτή είναι ταυτόχρονα και μια πρόκληση. Πρόκληση προς όλα τα ταξικά συνδικάτα και τους ουνευθίτους εργάτες, ο πήλην των απάτησεων να μπει ακόμα πιο ψηλά. Να γίνει ακόμα πιο συστημική, ακόμα πιο μεγάλη η προσπάθεια στην εργασία της εργατικής τάξης, την δόμηση των αγώνων της ταξικής πάλης, την ενίσχυση του ταξικού πόλου στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Η Ημερομηνία στις 29 Μάρτη ή τον άδεν στάθους στην πόλη, κόντρα και πολυήμερη δράση των ταξικών δυνάμεων. Ήταν ήθιμα συσπείρωσης πλατύτερων δυνάμεων στη γραμμή του Πανεργατικού Αγώνατικού Μετώπου, πάνω στη βάση του ταξικού διεκδικητικού πλαισίου που το ΠΑΜΕ παλεύει. Με τον «άδεν» αυτής της μεγάλης απεργιακής κινητοποίησης, με την παύση της διαδρομής της προετοιμασίας της, με τη γλώσσα των νέων εργαζομένων που μπήκαν στον αγώνα, οι ταξικές δυνάμεις προχωρούν μπροστά. Ακόμα πιο δυνατοί, πιο αποφασιστικά οργανώνονται την πηλη για τις κλαδικές συμβάσεις, δυναμώνουν την παρουσία τους σε όλα τα μέτωπα, προετοιμάζονται για την Εργατική Πρωτομαγιά του 2007.

ΑΘΗΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ανεξίτηλη σφραγίδα στη μάχη των συμβάσεων

Η κεραδωμένη μάχη της περιφρούρησης από τα χαράματα, τα μηνήματα που έρχονται όλες τις προηγούμενες μέρες από τους τόπους δουλειάς και οι νέες δυνάμεις που μπήκαν στη μάχη, κηρύσσοντας απεργία με το πλάσιο του ΠΑΜΕ, δεν άδηναν καμιά ασφαλίλα πως η συγκέντρωση στο κέντρο της Αθήνας θα άδηνε τη σφραγίδα της στον απεργιακό αγώνα των ταξικών συνδικατών για ικονοποητικές κλαδικές συμβάσεις.

Λίγο πριν τις 11.00, η προσυγκέντρωση της Ομόνοιας είχε ήδη γεμιστεί το χώρο μπροστά από το Δημαρχείο, στην πλατεία Εθνικής Αντιστάσης, μέσα σε συνθήματα και τραγούδια από τα μεγάφωνα που είχαν ζωστεί την οδό Αθήνας και από το πρώι τόνωσαν το αγωνιστικό κλίμα στο κέντρο. Η άφιξη λίγη ώρα αργότερα της προσυγκέντρωσης από την πλατεία Κανίγγους, πύκνωσε ακόμα περισσότερο την εργατοσύναξη.

Έχωρησθησαν η παρουσία των νέων εργαζομένων, που αναμετρήθηκαν με τις πρόσθετες δυσκολίες και αυτές της μάχης και πήραν θέση στην απεργία. Εκεί και οι φοιτητές, αλλά και σπουδαστές των ΙΕΚ, που συναντήθηκαν τις προηγούμενες μέρες με τα ταξικά συνδικάτα, στους κοινές εξομρήσεις που διοργανώσαν με το ούλλοτό τους.

Καθώς η πορεία αναπτυσσόταν στη Σταδίου και λίγο πριν η κεφαλή της φτάσει στο Σύνταγμα, οι τελευταίοι διαδηλητές απομακρύνθηκαν από τα Χαλκεία. Μπροστά οι απεργιοί καλλήτηρες με τα μπήματα έδην, ρυθμό στα συνθήματα: «1.300 Ευρώ μισθός, κόντρα στη συντήρηση και το συμβιβασμό», «Ανάγνωση, ρηλή, αναπόλη, η Ιστορία γράφεται με αναπολή», «Τέρομο για τις συντάξεις», Η με το κεφάλαιο η με το νέος εργάτης».

Η πορεία ανέπτυξε την Συντροφικότητα και σταθηκε έξω από τον ΣΕΒ. Το σύνθημα παραδόχθηκε: «Το κράτος να πληρώσει και η εργοδοσία, αυτοί μας ξεζουμίζουν και κλέβουν τα ταξεία». Περνώσαν μπροστά από τη Βουλή, οι απεργιοί κατευθύνθηκαν προς τα Προπύλαια και πορευτήκαν μέχρι την Ομόνοια.

Ο Κ. Χατζάρης, γραμματέας της Ομοσπονδίας Οικοδόμων Ελλάδας, στο ήθιμα της συνάντησης στην πλατεία Εθνικής Αντιστάσης, στην Αθήνα

Στον Πειραιά

Ξεπέρασε τις προσδοκίες η μαζική συμμετοχή των εργαζομένων του πρώτου λιμανιού της χώρας στην απεργία. Αυτή η συμμετοχή αποτυπώθηκε από τα χαράματα όταν «κατέβησαν» ρολόι μια σειρά χώρος δουλειάς, το μεγαλύτερο πολυκατοικίασμα και ούσπερ μάρκετ της περιοχή, όταν ακηνητοσύνησαν τα φορτηγά - σχηματάγωνα (ΑΡΟ) πλοία και κέρναε η Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη, αλλά και στη συνέχεια, στη μεγάλη απεργιακή συγκέντρωση στην πλατεία Λουδοβίκου στον Ηλεκτρικό Σταθμό και στη δυναμική και μαχητική πορεία που ακολούθησε προς το ΥΕΝ στο Παλαιόμην, έρρηκωντας τον Πειραιά «στο πόδι».

Εργάτες της θάλασσας με τους μηχανικούς στην πρώτη γραμμή

μή και της στεριάς από τη Ζώνη, τα «ομοποητικά» εργοστάσια, τα εμπορικά καταστήματα και ούσπερ μάρκετ, τον επισιτισμό, οκδομοί, αυτοδημοσίμια και μαζί με όλον αυτόν τον εργατοκόμο η νέα βάρδια της εργατικής τάξης, η εργατοσύναξη γενικά να διένε τον πάλη μαζί με τους φοιτητές, «με μια φωνή και μια γραμμή», έδειξαν ότι το ΠΑΜΕ έχει καταφέρει στη συνένωση των εργαζομένων του Πειραιά, ότι συνεχώς και νέες δυνάμεις εντάσσονται στον αγώνα ανεβάζοντας ουνοικά τον πήλη των απαιτήσεων για τις ταξικές δυνάμεις ακόμα ψηλότερα.

Στη Θεσσαλονίκη

Κανόνες συμβιβασμού με την ανεργία, τη φτώχεια, την ακρίβεια, την αφαίρεση δικαιωμάτων διαδήλωντας μαζικά και αποφασιστικά οι εργαζόμενοι που συμμετείχαν στην 24ηρη απεργία των ταξικών συνδικατών και την απεργιακή συγκέντρωση του ΠΑΜΕ Εβρώων μηχανών, νεκρώνουν για να εμπορικά καταστήματα, άδηνε τα γραφεία. Πήραν το δρόμο και αναπόμωσαν στο γαυτερό του αγώνα.

Οκδομοί, εμποροϋπάλληλοι, κλιματωφωτισμένοι, καπνεργάτες, δερματεργάτες, ιδιωτικοί υπάλληλοι, εργαζόμενοι στο εφομιακό και στις κλινικές, ουνατόχους του ΙΚΑ, εργαζόμενοι στα εμπορειακά ποτά, οι απολήμνητα της «ΗΛΙΟΦΙΛΗ», δεκάδων άλλων σωματείων στο ίδιο μετερίζι. Μπροστά οι εργαζόμενοι της «ΒΑΛΚΑΝ», που παλεύουν να μην κλείσει το εργοστάσιο και οι εργαζόμενοι του ΚΟΒΕ, που αγωνίζονται διεκδικώντας να υποχωρήσουν ΣΣΕ.

Κεντρικός ομήλητης στη συγκέντρωσή του, ο Β. Ρέβας, πρόεδρος του Συνδικατού Οκδομωών, σημείωσε: «Ήμερα δύσμομο για ομνήνηση. Συνεχίζουμε στους χώρους δουλειάς. Επομένως σταθμός η Εργατική Πρωτομαγιά. ΠΑΜΕ μπροστά. Με αγώνες, με θυόμο. Ένο είναι το μέλλον μας. Στα χείρα μας και οικονομία και έρρωση». Ακολούθησε μαχητική πορεία μέχρι το υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης.